

Blaðaúrkippur úr norskum blöðum, seinni hluti

Bjarni Benediktsson – Stjórnámál – Forsætisráðherra – Blaðaúrkippur

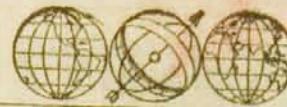
Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmálamaðurinn
Askja 2-31, Örk 6

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

IVAR ESKELAND
PROST CHRISTIESVEG 22 C
BEKKESTUA
DT 050

DAG OG TID

NR. 16 — 4. ÅRGANG — OSLO 15. MAI 1965 — PRIS KR. 1,50

RIKSORGAN
for
COMMENTAR
DEBATT
Partipolitisk uavhengig

Norske statsrådar ikkje velkomne til Færøyane!

SJÅ SIDE 2

Eit apropos til debatten
om Smemo og krigen

Under 2 prosent nektar å gjere militærtjeneste

SJÅ
SISTE
SIDE

Eskeland intervjuar ISLANDS's president og statsminister

SJÅ MIDTSIDENE

Redaktør Ivar Eskeland i samtale med den islandske presidenten, Ásgeir Ásgeirsson.

Dag og Tid innbyr til ISLANDS-tur

SJÅ
SISTE
SIDE

IVAR ESKELAND HOS ISLANDS PR

Vi finn statsminister Bjarni Benediktsson på avtala og oppgitt stad, i fengslet. Dvs. det har ein gong vore fengsel, er no regjeringsbygning og ligg sentralt og fritt i Reykjaviks sentrum. Mannen i forrommet bar ikkje merke av å vere fangevaktar – han måtte i så fall ha hatt dei mest prominente fangar nokon fangevaktar nokon gong har hatt: ei samla regjering. Det var regjeringsmøte da Dag og Tid kom. Ut strøynde alle sju ministrane frå rom som vel tidlegare var celler, men som no var omgjorde til fasjonable regjeringskontor – og inn strøynde Dag og Tid.

På vitjing i fengslet – hos statsministeren

Vi kan forsikre om at det er ikkje alle høge politikarar det er så lett å kome til møtes med som dei islandske. Det er som å kome til gode, gamle vener, som har kjent ein og følt med ein lenge.

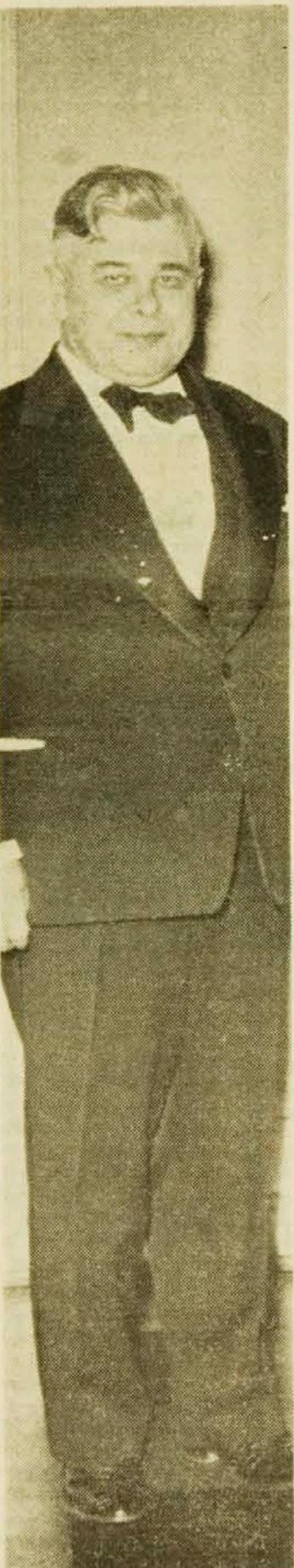
Ei lekkert skinnkjolekledd dotter kører oss frå det fordoms fengslet til ein hypermoderne villa på ei av høgdene i utkanten av byen.

Islandingane et lunsj ein time eller litt meir frå 12 og utetter; da får arbeidet kvile. Til vederlag arbeider dei lengre utover ettermiddagen enn nordmenn – og etter resultatet å dome arbeider dei meir og hardare. Det skal vel kanskje ikkje så mykje til.

Før vi kom så langt som heim i desse trivelege, luftige, sallyse statsminister-stover, hadde vi hørt mykje tale om ein viss Bjarni (i alle andre former Bjarna), men sjeldan om Bjarni Benediktsson, og absolutt aldri om Benediktsson. Ein vanleg islanding kan gjerne vere på forenamn med statsministeren i omtale og i tiltale, ja det er vel det vanlegaste. Han heiter nemleg ikkje Benediktsson, han er det.

Difor mellom anna kjende vi oss litt kluntete og oppraddde når vi skulle tiltale denne mannen, tidlegare professor, tidlegare redaktør i Reykjaviks Aftenposten – Morgenbladid, tidlegare borgarmeister i Reykjavik, tidlegare utanriks- og undervisningsminister, neverande statsminister. Vi freista oss med eit tynt «herr Statsminister». Han høyrde det ikkje, heldigvis. «Dykkar Excellense» kom i det heile ikkje på tale. Det vart med den eine freistnaden. Det eksisterer ikkje formalvanskar med ein så sjarmrande mann som Bjarni, ikkje å snakke om «fjallakonan» personleg, fru Sigríður Björnsdóttir.

Nei De les rett: ho er nemleg ikkje Benediktsson, ho er Björnsdóttir, og det kjem ho til å halde fram med å vere i heile sitt liv. Islandingane er av dei få folk i verda som ikkje driv offisielt påboden diskriminering av kvinnenamn; dei blir ikkje piska inn undermannens namn om dei gifter seg. Dei er rett og slett seg sjølv, og det er ingen därleg ting å vere, når dei er som dei er. Og det er dei fleste.

Statsminister
Bjarni Benediktsson

Vi talar om Islands gamle dagar — eller rettare: unge, om den gongen folk var så gjestfrie at dei kunne byggje hus over allfarvegen for å kjenne seg trygge på at ferdafolk skulle ta inn. Åndeleg tala byggjer dei framleis sitt hus over vegen; makin til gjestefridom finn ein ikkje i noko anna hogsvivilisert land. Første gong vi reiste til Island — det er ein halv mannsalder sidan no — vart det fortalt oss at islandingane i første omgang var «noko kalde» i omgjenge med framande. Det har aldri vore sant; og det må vere rett å understreke dette i samband med gjestininga hos statsministeren og frue. Den kulden som måtte finnast her, må vere samla i joklane. Men jamvel der bryt varmen igjennom stundom.

○ TURISME

— Er det ikkje fare for at den aukande turismen, som Dag og Tid no etter evne blir medskuldig i, kan kome til å bryte ned noko av den islandske folkekarakteren? I Noreg har det i lang tid vore høgste mote å «selje landet». Det er av dei ting vi har makta med ikkje liten sukses, slik at somme no synest at det går litt over stevleskafta. Ikkje få meiner at vi med dette land-salet har selt ein ikkje liten del av det vi måtte ha hatt av sjel med. Og den handelen er det liten stas med. Vi får ingen ting att for den vara. Ikkje pengar eingong.

— Eg har nok merka at somme venlege utlendingar er redde for oss når vi no bryt isolasjonen med fynd og klem

og med hjelp av livskraftige nasjonale flyselskap. Til det er å seie: vi har aldri vore isolerte, åndeleg. Reint bortsett frå at vi alltid har hatt vår eiga, rike diktning, har det funnest ikkje få døme på at utfattige bonder på avdalsgardar har sete og hygt seg med latin og gresk, ja jamvel med hebraisk — og med astronomi!

Det er rett at vi har hatt heller få personlege utanlandske gjester i tidlegare tider; men no er det slutt på dei tider, og det er vi glade for. Vi har jamvel hatt strandhogg på Island av utanlandske piratar; det lika vi ikkje. Men fredelege turiststrandhogg er vi glade for — utan omsyn til fortenesta på turismen. De er velkomne!

— Vi har merka det alt. Og det merkelege er at islandingane ikkje synest legge noko vinn på å tene på oss eingong, snarare tvert imot.

○ KULTUR

Samtalens kjem inn på kulturelle spørsmål. For tida synest det som om det er tre hovudtema den kulturelt interesserte islandingen hefter seg ved (og vi har til gode å møte den islanding som ikkje er kulturelt interessaert; vi har jamvel møtt fanatikarar i kultur). Det er den gamle og nye islandske litteraturen, som det alltid har vore; det er språket, som det visst og alltid har vore; og det er fjernsynet, som vi for har vore inne på. Om dette nye fenomenet er berre eitt heilt visst: at det kjem til å koste meir enn no-

★ Over til side 19.

Programmet for Noregs-reisa

Det er lagt opp til eit omfattande og variert program når den islandske statsministeren Bjarni Benediktsson og kona hans, fru Sigríður Björnsdóttir kjem på vitjing til Noreg 15.—23. mai. Statsministeren får sjå seg om i Oslo, helse på islandingane som bur der, møte kollega Einar Gerhardsen, for han kjem til audiens hos H. M. Kongen på Slottet. Benediktsson vil og ha droftingar i Utanriksdepartementet, med etterfølgjande pressekonferanse og TV-intervju.

Frå Oslo går ferda vidare til Bodø, med helikopter til Fauske og Rognan, og med jernbane til Mo i Rana, der dei islandske gjestene skal sjå Jernverket. Frå Mo til Trondheim, der ein tur til Stiklestad og Mære Kyrkje står på programmet. Ei omvising på Norges Tekniske Høgskole og i Nidarosdomen blir det tid til for gjestene flyr til Oslo, der statsminister Benediktsson reiser frå Fornebu sondag 23. mai.

● Det er etter måten sjømenn frå Island. Laurdag 1. Benediktsson og frø på offisiell vitjing til Noreg og hardt.

● I samband med denne OG TID nyleg vore på Island, Ásgeir Ásgeirsson, diktsess og frue.

● Foremålet elles med turen som Dag og Tid skip arbeid med Flugfélag Island bureau i Oslo. Får gjesten mottaking av vogudar og så er suksessen alt sikra!

● Og velkomne er vi, fru

● «Eg ynskjer Dag og hjarteleg velkomne, gong e tiltaket, og eg har den tru har noko i vente.»

● Sa president Ásgeir Ásgeirsson og Dag og Tid.

Kjære herr setjar: greie De å plassere ein aksjon frå venstre oppover mot høgre over dei A'ane i Ásgeir Ásgeirsson, og kan De forteje våre lesarar at det skal lesast som ein dittong, ao, s har De greidd meir enn NRK har makta på det området heile sitt liv. Takk skal De ha.

Pres til Dag og Tid

Der i Huset er det kutym å fortelje at den islandske presidenten heiter asgeir ásgeirsson. Det har aldri funnest nokon islandsk president med det namnet; de kjem aldri til å bli det.

Det blir hevda frå relativt pålitelige kjelder he i Reykjavik at Presidenten vart teologisk kandidat han var 19 år. Somme ha det til at det var den gongen dei færraste studiane islandingar hadde rett til å studere anna enn teologi. Sidan har teologen Bessastadir (presidentens like utanfor Reykjavik) manifestert at han ein politikar og eit menneske av stort format, reit bortsett frå at han er teolog. I farten kjenner vi berre to nordiske statsmenn som Kyrkja børde ha sett framifrå bispe-eme statsminister Einar Gerhardsen og president Ásgeir Ásgeirsson. Den sist og er eit av dei vissaste hjartebeste menneske vi har sett i vårt liv.

○ EIN SVIR —

Vi har opplevt island president-valkamp. Det er storveges oppleveling; det ein svir i fyndord og far ord — det nærmar seg politisk delirium. Ut av de

S PRESIDENT OG STATSMINISTER

Det er etter måten sjeldan at vi får gjesting av statsfrå Island. Laurdag 15. mai kjem statsminister Bjarni Ásgeirsson og fru Sigridur Björnsdóttir til Noreg. Programmet er både interessant og rikt.

samband med denne kjærkomme gjestinga har DAG ID nyleg vore på Island og hatt samtalar med president, Ásgeir Ásgeirsson, og med statsminister Bjarni Benediktsen og frue.

Boredet elles med turen var å førebu den store veke som Dag og Tid skipar til fra Oslo den 19. juli i samtal med Flugfélög Íslands [Icelandair] og Winge Reisebúi i Oslo. Får gjestene være på denne turen den same ting av vergudar og islandingar som Dag og Tid fekk, suksessen alt sikra!

Velkommen er vi, fra aller høgste hald:

Eg ynskjer Dag og Tid og alle norske islandsturistar velkommen, gong etter gong. Eg er overlag glad for det, og eg har den tru at Dykkar — og våre — gjester ikke i vente.

President Ásgeir Ásgeirsson i eksklusivt intervju med Dag og Tid.

herr setjar: greier å plassere ein aksent stre oppover mot høgdei to A'ane i Ásgeirsson, og kan De fortellesar at det skal om ein diftong, ao, så greidd meir enn NRK har på det området i et liv. Takk skal De

leksikalske virvar og oratoriske grums kjem det så stigande — ein president.

Ein klok og velrynd politikar — som har evna til å sjå over partipolitiske skilje-liner, og som no for lenge sidan er godteken som det indiskutabile overhovud for det hypermoderne islandske sagariket.

PRESIDENT
ÁSGEIR
ÁSGEIRSSON

er fødd 13. mai 1894 på Korsnes, Myr. Student 1912, cand. theol. 1915(!). Framhaldende studia i København og Uppsala 1916–17. Sekretær i Islands Bank 1917–18, lærar i lærarskulen 1918–26. Så undervisningsminister 1927, sidan statsminister 1932–34. Undervisningsminister att 1934–38, banksjef 1938–52. Vald til Islands president 1952, attvald 1956, 1960 og 1964. Målsmann i Dei sameinte nasjonane i Bretton Woods 1944, i New York 1946 og i Paris 1947.

kingsmaterialet som halve den humanistiske vitakaps-verda er interessert i?

— Vi ligg avsides. No ligg vi midt i vår tids Mellomhav. Det tek 2–3 timer hit frå Sola, frå Glasgow, frå New York.

○ FJERNNSYN

Sagalandet gir seg til å byggje fjernsyn og skal ta knekken på nasjonalekonomen sin?

Personleg held eg meg til bokene — og greier meg med dei. Men eit nasjonalt fjernsyn er ikkje til å kome ifrå.

Blir det ikkje for dyrt for eit folk på 180 000?

Det er dyrt å leve. Det er dyrt å døy også, kanskje.

Er ikkje det til no einerådande amerikanske fjernsynet med 6–8 timer sending pr. dag ein kulturell fare?

Det er stor interesse for desse programma. Til no er det selt om lag 6 000 apparat til islandingar.

Men: dei fleste av dei filmar som blir synte på kinoane her, er også amerikanske — og uteksta. Folket mitt har visst ikkje teke ubotleg skade på si sjel av det.

Presidenten helsar velkommen i Dag og Tids ISLANDS-FERD

Huset er det kutyme je at den islandske ten heiter asgeir as. Det har aldri fun-kon islandsk presi-ded det namnet; det dri til å bli det.

blir hevda frå rela-tileige kjelder her-javik at Presidenten teologisk kandidat da var 19 år. Somme vil til at det var den i dei færraste stu-deislandingar hadde råd udere anna enn teolo-gian har teologen på stadir (presidentresi-liket utanfor Reykjavík) manifesterat at han er politikar og eit mennes-stort format, reint frå at han er teofarten kjänner vi ber-nordiske statsmenn Kykja børde ha sett rå bispe-emne i: minister Einar Ger-en og president Ásgeir Ásgeirsson. Den siste eit av dei vissaste og beste menneske vi har i vårt liv.

SVIR -- har opplevt islandsk vakt-kamp. Det er ei es oppleving; det er i fynd og fant det nærmar seg eit delirium. Ut av dette

Herra Forseti: det går føre seg ei forferdeleg økonomin velstandsutvikling på Island; kan det ikkje ta pusten jamvel frå Presidenten?

○ EIT NYTT ANDLET

Det står stundom såleis for meg, at eg alt har levt og gjennomlevt to tidsaldrar eller generasjonar; så stor er skilnaden. Den moderne teknikken, som vi i stor mon har teke i bruk, har gitt mitt Island eit nytt andlet. Dermed vil eg ikkje seie at vi ser med vanvördnad attende på vårt barndoms Island! Vi levde så primitivt materielt at dei færraste moderne menneske har føresetnad for å tenkje seg inn i det; men vi var nögde med og glade for livet!

○ INFLASJON

Inflasjonen rid landet Dykkar som ei mare?

— Det er inflasjon her. Det er inflasjon i dei fleste land eg kjänner. Han er sterke hos oss enn i mange andre nasjonar. Ein ung nasjon som er under hektisk teknisk utvikling, kan ein vanskeleg slepe unna denne svepa. Det gledelege er at produksjonen pr. person aukar i aksellererande fart. Vår jord er god og

grøderik — men er enno ikkje nærmere utnytta. I gamle dagar, dvs. for nokre år sidan, heitte det at vi var få og fattige. Vi er framleis få; men det kan ikkje seiast i sanning at vi er fattige i dag. $\frac{1}{3}$ av vårt økonomiske liv er basert på moderne industri. Inflasjonen skriv seg m. a. frå at vi har mått gjere rett mykje på rett mykje kortare tid enn dei fleste andre europeiske nasjonar har hatt til rådvelde. Og vi har gjort det ...

Islandingane bur ikkje i jordhol lenger?

For eit halvt hundreår sidan måtte kvar byggjande islanding lage sitt hus av stein og jord. Kvar generasjon laut byggje sine hus på nytt. Sementen er ikkje eldre på Island enn 60 år. Sementen har løyst husproblem for oss — og gitt oss menseskeverdige bustader.

Som i «Snob Hill» og mange andre strok i Reykjavík kan mæle seg med det likaste vi ser på Ullernåsen.

Råmaterialane til sementen kjem frå Faxaflói, frå botnen, frå skaldyra der.

Herr President: Island turar og fram og finn seg i at bruk blir nedlagde i store mengder?

Det er rett at somme reiser frå somme bruk. La meg da berre få minne om at dette er eit resultat av moderne arbeidsdeling m. a. I gamle dagar var gardane sjølvforsynte; i dag er heimeindustrien nedlagd; i dag reiser ikkje lenger islandiske bonder på fiske. Noko bruk blir — heilt rett — nedlagde. Likevel er produksjonen av jordbruksvarer monaleg større enn før. Og ingen bur i jordhus.

○ ALUMINIUMSVERK

Og no skal Island ta i ferde med stort aluminiumsverk?

Vi har vasskrafta. Spørsmålet blir diskutert. Når noko nytt skal gjerast eller setjast i verk, blir det straks eit politisk spørsmål, her som i Noreg.

Island blir smått om senn skogkledd, og De misser det vidjetne utsynet —?

Vi har i ikkje liten mon nordmennene å takke for det. Og eg vil seie: vi har alltid sakna skogen. Skog gir oss enorme føremoner, når den tid kjem.

Frå Dag og Tid-synsstad er det ein stor foremon at ikkje den ungdomslags-inspirerte skogen er grodd opp overalt enno. Vi kan no

ta våre turistar med og vise dei halve Island frå ein høveleg fjelltopp. Utsynet er usannsynleg.

Eg kan godt forstå den synsmåten! Men eg vil etter streke under kor mykje vi har å takke Noreg for når det gjeld skogen. Ludvig Braathen med pengestønad og norsk ungdom med arbeid har teke store lyft. Om denne skogreisinga vår lykkast, må framtida vise. Eg trur på henne.

○ HANDSKRIFTENE

Danske daskar laus på dykk islandingar for tida fordi de er skamlause nok til å be om å få heim att dykkar rikaste kulturelle arv — handskriftene til den største litteratur som er skapt i Nord-Europa?

Vi får dei. Eg kan ikkje seie kva tid. Vi er eit sagafolk; vi er vane med å vente; og vi gloymer aldri. Vi er sjølv sagt ikkje glade for den danske motstand og debatt. Men han har i allfall syn kor framandt det danske folket er for handskriftene.

Men, Herra Forseti: legg ikkje Island for avleies til når det gjeld å varveitsle denne kulturarven, til å ta vare på dette gullkanta fors-

Så lenge vi held målet vårt levande, har vi pantet, har vi garantien for Islands frie framtid. Men som sagt — eg ser sjeldan fjernsyn sjølv.

— Har Presidenten apparat?

Ja. Av omsyn til barneborna. Den unge generasjonen lærer engelsk betre og tidlegare enn vi gjorde. Vi treng eit internasjonal hjelpestspråk. Vi skal ikkje og kan ikkje og må ikkje isolere oss. Island skal ikkje noye seg med å vere eit museum for ei stor fortid.

— De les mykje, som islandingar flest, herr President. Har De ei bok De held gjævare enn andre?

Mange. Eg har islandingasogene. Og Snorre: Edda og Heimskringla. Når vi islandingar reiser t. d. frå Trondheim til Sota, treng vi ingen Baedeker. Vi kjänner kvart nes, kvar vik, kvar våg. Elles les eg Kiljan med sann svir. Mange av hans bøker er meisterverk. Og Gunnar Gunnarsson — han skreiv rettnok dei fleste av sine bøker på dansk; men dei har vorte omsette til islandsk av Halldór Laxness. Stor er også David Stefansson. Vi islandingar les vel kanskje i det heile meir litteratur enn an-

★ Over til side 19.

Frafant

★ Framhald frå s. 2.
kvarandre, i stor monn arbeider med same sakene og stort sett har medlemmene sine i dei same krinsane på bygdene. Oppdelinga fører til at alle dei tre organasjonane blir veikare, og det har ikkje bygdesamfunnet råd til i denne tida.

Dette er vakkert sagt, men kjære folk ver på vakt!

Det viktigaste i ungdomsarbeidet som i alt anna organisasjonsarbeid er å ha mange organisasjoner. Da blir arbeidet rikt nyonsert. Kvart medlem går inn for sin småting.

ASKØY

Frå 1. juli er ledig opps. lærarpostar (33 veketimar) ved følgjande skular i Askøy kommune:
 1. Hop 7-delt skule, 1 post, helst for lærar som kan ta engelsk.
 2. Florvåg 7-d. skule, 2 postar
 3. Kleppe 7-d. skule, 1 post
 4. Tveit 3-d. skule, 1 post (kv.)
 5. Træet 5-d. skule, 1 post (kv.)
 6. Skræmesto 3-d. skule, 1 post (kv.)
 7. Søre Herdla 2-d. skule, 1 post (kv.)
 8. Postar i husstell i folke- og framhaldsskulen.

Vanlege vilkår etter lov og instruksj.

Søknader til Askøy skulestyret, Kleppste, innan 10. juni f.k.
Askøy skulekontor, 8. mai 1965.

Skuleinspektoren.

RINDAL KOMMUNE

Frå 1. juli 1965 er desse stillingane ledig i barne- og ungdomsskulen i Rindal.

A. Sentralskulen:

1. Styrar for ungdomsskulen kombinert med styrarstilling for barneskulen.
2. Stillinger i ungdomsskulen for lektorar, adjunktar eller lærarar med tilleggsutdanning, særleg i språkfag.
3. Normalpostar som event. kan kombinerast i barne- og ungdomsskulen for lærarar med eller utan tilleggsutdanning.
4. Arsvikariat i komb. post p.g.a. studiepermisjon.
5. Post i heimkunnskap (husstell) i ungdomsskulen.

B. Krinseskulen:

6. Normalpost ved Skogen 2-delt skule.
7. Timelærarpost ved Lomundsjø 3-delt skule.
8. Arsvikariat ved Lomundsjø 3-delt skule p.g.a. studiepermisjon.

Hører for lærarrekterar.

Sjå utlysing i Norsk Lysingsbl. og Norsk Skoleblad.
Rindal skulekontor, 22. april 1965.

Per Ljøkell
sk.inspt.

Hallingdal Folkehøgskule

treng frå 1/7-1965 årsvikar for lærar i heil post, bokfag. Løn og arbeidsvilkår etter regulativ og reglement for folkehøgskulen.
Søknad sender ein til skulen innan 5. juni. Adr. Gol.

UNGDOM!

No er tida inne til å søkje plass på vinterkurset på **Vefsni Folkehøgskole, Halsøy i Vefsn**. Skolen har desse linene:

1. Vanleg førsteårskurs for gutter og jenter.
2. Praktisk line for jenter.
3. Framhaldsklasse (andreårskurs) for gutter og jenter.

Rimeleg opphold. God stipendhjelp. Plan fritt.

Hilmar Rømark.

Månadsbladet FRIHUG

Har du sett det nye FRIHUG i hendigt format og finare utstyr? Radikalt, allsidig, friskt og humørfylt med serskild ungdomsspalte. Noveller, essays, helseartiklar, fyljetong m.m.

Arspris kr. 20,- Prøvenr. mot kr. 3,- i frim. Tilskrift: Kinn.

Ledige stillinger ved gymnas, realskoler og handelsgymnas fra 1. august 1965

I Norsk lysingsblad nr. 107 for 11. mai 1965 er kunngjort ledige stillinger ved gymnas, realskoler og handelsgymnas fra 1. august 1965.

Søknadsfrist 1. juni 1965.

Blausiegel

Privat avsender.
Diskr. levering.
(Blott segl.)
Send mot oppkr. + portoomk. / forsk. portofritt. Nøytral innpakking.
... dus. KORALLE fuktig — ru 24,- ... dus. COLIBRI seks farger 13,-
... dus. QUEEN luxusklasse alm. 13,- ... stik. PRØVEPAKKE 15,-
... dus. SPEZIAL m/pat. gl.pasta 12,- ... stik. PRØVEPAKKE 20,-
... dus. BF-3 FUKTIG oljepakn. 12,- ... stik. AKTSTUDIER 89 hels. 15,-
... dus. EDEL-EDEL oljeminnelig 10,- ... stik. Berger: SEKSUALLIVET 13,-
... dus. EXPORT amerik. type 9,- ... stik. SEKSUALLIVETS A B C 15,-

Til Imp.forr.

Navn

UNITAS A.S.

Adr.

BOKS 1684

Vika

- Oslo 1.

Poststed

BLAUSIEGEL WEST — GARANTERES BEST

Stortinget før seg av alle store ting.

På denne måten blir det fullbeskjettigelse og verkeleg produktivt arbeid.

Nyleg hørte eg om ei bygd med 53 organisasjoner. Alle desse hadde sine styre og nemnder, utval, særlag og ringar. Til dette kom så alle kommunale og andre tilslitsyrke. Den bygda blir det arbeidd til! Alle på møte til alle tider!

Slik må det vere i ei idealbygd. Noregs Ungdomslag skal ha takk og ære for at framleget frå Innførneldag ikkje blir tatt opp på årsmøtet i sommar.

På vitjing i fengslet

★ Framhald frå s. 10.
ko anna tidlegare islandsk kultur- eller «kultur»-tiltak.

— Men kanskje er det kostnaden verdt?

— Ja, det er. Vi må ta den kostnaden.

GODVILJE-GJESTING

— Og no ser De fram til å kome til Noreg ein tur? Kva er føremålet?

— Vi gled oss begge. Å kome til Noreg for ein islanding er på sett og vis som å kome heim. Jamvel dei av oss som aldri får kome dit, kjenner landet. Og folket. Føremål, om De tenker på politiske i «keisam» meinung, har vi ikkje. Det er rett og slett ei godvilje-gjesting.

— Det er ikkje lite.

— Nei, ikkje for oss iallfall. Vi kjenner programmet, og vi ser det i møte med stor spassing og glede. Eg har forresten kome med framlegg sjølv. Difor ikkje Vestlandet denne gongen, enda det er kanskje det vi kjenner oss nærmast knytte til; det er berre det at der har vi vore før. No vil vi sjå Nord-Noreg opp til Bodø, og Trondheim med Stiklestad. Og så Oslo, sjølv sagt.

— Må vi audmjukt få ynskje Dykk begge hjarteleg velkommen til eit land som no omsider synest ta til å oppdagge Island på nytt!

— Takk.

Presidenten

★ Framhald frå s. 11.
dre, og mindre av det stoff som kjem kvar dag — og dør kvar dag.

Bildande kunst, skulptur og målning, hadde vi lite av før. Vyrket var for dyrt. Diktatar hadde vi alltid. Papir og fjørpenn kosta ikkje så mykje.

— Herra Forseti, er De mellom dei få islandingar som ikkje ser Dag og Tidturen i møte med glede, som seier at Island er berre for islandingar?

VELKOMEN

— Eg ynskjer Dag og Tid og alle norske islandsturistar hjarteleg velkomne, gong etter gong! Eg er overlag glad for tiltaket, og eg har den tru at Dykkar — og våre — gjester har noko i vente.

ANDVAKE

LIVS- OG PENSIONSTRYGDING

GRUPPELIVSTRYGDING

MØLLERGT. 16 - OSLO

GODE RAD ER DYRE

Ein mann ringde opp til lækja- ren og sa at sonen hans hadde slukt ein tyllepenn.

— Eg kjem med det same, sa lækja-ren, — men kva gjer sonen Dykkar i augneblinken.

— Brukar ein vanleg blyant.

ARENDAL

L/L Bondeheimen

Torgat 86 A - tel. 21 564

Matsal - Værelser

BRYNE

Bryne Gjesteheim

Tel. 81 531 (etter kl 22: 81 182)

KONGSBERG

Hotel Bondeheimen

Storgaten - tel. 1u og 131

Spisesal - v. og k. vann -

sentralvarme

Stor oppvarmet garasje

OSLO NYE SPAREBANK

Tlf. 33 16 34 - 33 04 66

Rosenkrantzgt. 9

KVAM PRIVATBANK

ØYSTESE — ALVIK

Innskot i bygdebanken skapar framgang i heimbygda.

VESTLANDSBANKEN

I sentrum av Bergen og Vestlandet

ULLENVANG PRIVATBANK

LOFTHUS

VOSS SPAREBANK

skipa 1843 - VOSS tlf. centralbord 20 banksjef 148

VESTNES SPAREBANK

VESTNES

KINSARVIK SPAREBANK

Sparebanken for Granvin - Jondal - Ullenvang - Ulvik

MELK

- en viktig
kilde til

vitaminer

mineraler

eggehvit

og

kullhydrater

DAG OG TID

Akersgt. 7, IV - Oslo 1

Tlf. 42 23 41 - 41 49 65

Utgjevar: A/S Dag og Tid

Bladpengar:

Kr. 44,- pr. år, kr. 22,- pr. halvår, kr. 11,- pr. kvart.

**Spesialpris for skoleelevar
og studentar:**

Kr. 32,- pr. år, kr. 16,- pr. halvår, kr. 8,- pr. kvart.

Lysingspriser:

Framside kr. 2,85

Bokside * 2,20

Tekstside * 1,35

Vanleg side * 1,00

Rubrikkann. * 0,80

Marginolonn. * 1,80

Postgiro 308 02

Bankgiro 5370/659

Forgetillegg kr. 0,40
pr. forage

Sa den islandske presidenten, herra Ásgeir Ásgeirsson.

TRE LAST

SVERRE SKANCKE

Lager Kjørbo — Sandvika.

Telefon 54 03 03

ASKER BÆRUMS OG BUDSTIKKE

Lokalt Blad for Asker og Bærum

Nr. 56 - Tirsdag 18. mai 1965 - 67. årg. 40 øre

Jernvarer - Kjøkkenutstyr
Malervarer - Alt i bygningsartikler

RAGNAR NÆSS
BYGNINGSARTIKLER

LIJORDET 24 20 74 STABERK 53 23 96 53 62 72 53 61 76

Sne i åskantene - men 17. mai-jubel fra Lysakerelven til Heggedal

På Skaugum hilste en smilende Kong Olav og Kronprins Harald på barnetoget som gikk forbi hovedinngangen i morgentimene 17. mai

Islands statsministers datter i 17. mai-tog på Grav

Mens Islands statsminister så barnetogene ved slottet, gikk hans lille datter, 10 år gamle Anna Bjarnadottir i 17. mai-tog i Bærum. Hun bor hos Tonnes Andenæs på Jar, og fikk følge hans sønn Mads i toget i første klasse på Grav skole. Det var en stor opplevelse for den islandske pikken å oppleve den spesielle form for feiring av nasjonaldag, og hun svingte det norske flagg like ivrig som sine norske venner. Se side 5

Krigsinvalidene har krav på vår hjelp

Tegn bidrag i Budstikkens ekspedisjon og i Asker-kontoret. Innsamlingen en utfordring til våre abonnenter!

La oss alle være med på en gave til krigsinvalidene. Denne gang har vi anledning til å yde dem en hjelp som monner. Det bør derfor være en æressak at det fra ethvert hjem som idag kan leve i frihet og trygghet, takket være deres innsats, kommer et bidrag. Oppfordringen har nådd oss fra mange innen Asker og

Sjenerende kinaputt-smelling i Asker og Bærum 17. mai-morgen

Kinaputt førte til brann i forretning på Bekkestua. Guttegjenger på opptil 20 medlemmer i virksomhet, politiet hadde nok å gjøre

Det har vært en rolig 17. mai for Asker og Bærumspolitiet, selv om feiringen av grunnlovsdagen ikke akkurat gikk stille for seg. Alt tidlig 17. mai om morgenen, ved 0400-tiden, begynte det å stromme inn klager til politistasjonen i Sandvika i forbindelse med unguttenes grytidlige feiring med kinaputt og annet fyrværkeri. Særlig fra tettbebyggede strøk i Bærum hovedsaklig

Bærum, og Budstikkens legger derfor fra idag ut innsamlingslister i sin ekspedisjon i Sandvika og i Asker-kontoret. Ikke alle våre landsmenn har fått like stor del i den lykke som seieren og frigjøringen av vårt land ga. Men vi kan alle hjelpe krigsinvalidene til større delaktighet i de goder som fredstidens Norge har i overskudd. Det skylder vi dem. Kom derfor og gi Deres bidrag. La det bli en æressak for våre lesere. Skal vi ta sikte på å yde fem kroner fra hver fast abonnent?

På listen i vår ekspedisjon er det alt tegnet følgende bidrag:

NN kr. 100,-, K.P.A. kr. 25,-

STABEKK SKOLE FIKK NY FANE TIL 17. MAI

Stabekk folkeskole fikk en ekstra hyggelig 17. mai-presang i år — en ny skolefane. Den gamle var tøret av vær og vind siden 1912.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Assuranceforeningen GARD

gjensidig
Stiftet 1907

Forsikring av

Reders ansvar overfor tredjemann
(Protection & Indemnity)

Hyre og effekter

Telegramadresse: GARD
Hovedkontor Arendal Tlf. centralbord 22080

Telex: 1812

Hovedagenter:
Sev. Dahl's Assurancekontor A/S, Oslo
Telegramadresse: SEV
Tlf. centralbord: 41 68 30 - Telex: 1319

Stiftet 1867

Drifts- subsidiene i USA's linjefart

«N. H. og S. T.» har fått anledning til å granske årsrapport og regnskap 1964 for et av de store linjerederiene i USA. For shippingfolk på denne siden av Atlanteren som konkurrerer med amerikansk drevne skipsfart om verdens transportytelser, må man si at dette er deprimerende lesning. Regnskapet rober i tall og storrelser hva norske linjerederier i fart på USA har å stri med i form av unfair konkurranse fra USA's statsstøttede linjefart.

Det selskap som rapport og regnskaper skriver seg fra, er engasjert både i passasjerfart og i stykkogs linjefart, i direkte konkurranse med norske rederier. I førstnevnte fartskategori driver linjen to relativt moderne passa-

hvilket tilsvarer 2.90 dollar pr. aksje.

★

Hemmeligheten med å få et slikt regnskap til å balansere ligger i en dominerende inntektspost, benevnt «Operating-Differential Subsidy» som er regnskapsfort til nærmere 23.7 mill. dollar.

Når amerikanerne kaller sin subsidiering av skipsfarten «Operating-Differential Subsidy» ligger det heri at linjerederiene får dekket forskjellen i driftsutgiftene mellom sammenlignbare amerikanske og ikke-amerikanske linjeskip i en sammenlignbar trade. Den amerikanske stat aksepterer det faktum at det er kostbarere å drive et skip under amerikansk flagg enn under andre sjøfartslands flagg, bl. a. på grunn av de høyere hyrer på amerikanske skip. På dette grunnlag betaler den amerikanske stat 200 mill. dollar i årlige subsidiar til linjerederiene.

Dette forhold ville kanskje de ikke-amerikanske linjerederier etter hvert ha avfunnet seg med, forutsatt at driftssubsidiene ikke oversteget den aktuelle forskjellen som knytter seg til omstendigheten at et skip fører amerikansk flagg. Men da må ikke sammenligningsgrunnlaget svikte. Dette siste synes å være tilfelle når det gjelder rederiet som vi her omtal, idet rederiflåten utgjøres av en tonnasje med så høy gjennomsnittsalder at den fra norsk linjefarts synspunkt må ansees

nal good will i skipsfarten, og det er vanskelig å forstå hvorledes det vil kunne tjene de amerikanske skatteborgeres interesser.

Idé-partheid

Nå går vi en ny runde demonstrasjoner i møte. Skjebnen har ordnet det slik at unge menn fra Sør-Afrika, som enten mener det ene eller det andre om Verwoerd, om Apartheid, om politikk og om alt annet, skal spille tennis mot noen fra Norge, som enten mener det annet eller det ene om de samme problemer. Hva har vi ikke anelse om, og det interesserer oss heller ikke i forbindelse med tennislandskamper.

Men de som enten mener noe bestemt om Apartheid-politikken, eller later som de mener noe for derved å kunne lage blest enten om seg selv eller om politiske standpunkter og partier, de skal demonstrere. Mot Dag-kastingen eller Norsk Rikskringkasting som navnet offisielt er, var som vanlig til stede, muligens fordi det kunne sies å være en aktuell kamp, muligens fordi man ønsket en annen aktuell kamp, f. eks. den som var mellom demonstranter og politi i fjor. Det var i allfall interessant å merke seg radio-monopolets omhyggelige annonsering av begivenheten, stort tydeligere enn det skjedde, kunne det vel neppe vært avertert at man burde møte frem til demonstrasjon da og da, der og der. Det er jo også en måte å understøtte bestemte aksjoner på.

★

Når vi skriver dette, finner vi det både korrekt og hensiktsmessig å gjøre oppmerksom på at vi for vår del er imot Apartheid, vi kan ikke godta Verwoeds politikk. Men det er svært megen annen politikk vi heller ikke kan godta, og det er svært meget annet vi er imot, uten at vi ønsker demonstrasjoner av den art som ble satt i scene mot sør-afrikanerne i fjor og som enkelte sikkert ønsker å gjenta. Selv har vi i sin tid protestert mot direkte rampeoppstreden utenfor den russiske ambassade. Det var i forbindelse med Budapest 1956 — men velmenende og idealistiske mennesker kan aldri hindre at det er

President

Velsett gjest fra frendelandet i vest

Islands statsminister til Norge 15. mai

Statsminister
Bjarni Benediktsson.

Kontakten mellom Island og Norge er i de senere år blitt stadig mer omfattende. Det er med glede vi noterer at såvel den kulturelle forbindelse som handelsamkvemet tjener til å styrke vårt vennskap med grannelandet vest i havet.

Handelen med Island har gjenomgått en rivende utvikling. Vi kan kort nevne de ca. 100 havfiskekuttere som norske verft har bygget for islandingerne — i løpet av de siste 10 år, Norges stigende eksport av fiskeleire og annet elektrisk utstyr og en lang rekke forbrukerartikler.

For tiden får ca. 130 unge islandinger sin utdannelse ved norske universitet, høyskoler, tekniske skoler, landbrukskoler og andre læreanstalter. Det kulturelle samkvem har neppe vært bedre siden sagatiden, og island-

ingene søker stadig i større utstrekning bistand av norske ingeniører, rasjonaliseringsekspertar og andre spesialister for utredning av store tunge prosjekter.

I disse dager er interessen for norsk-islandsk kontakt aktualisert i den islandske statsminister Bjarni Benediktsson og frues foretakende offisielle Norges-besøk.

Statsminister Bjarni Benediktsson — som for øvrig er formann for Islands største parti — det konservative Sjálfstædisflokkurinn, kommer med fly til Oslo lørdag 15. mai.

Søndag 16. mai begynner programmet med en biltur i Oslo og omegn med lunsj på Sundøyas Fjordrestaurant ved Tyrifjorden. Om ettermiddagen holder Islands ambassadø en mottagelse for den islandske koloni i Oslo og om kvelden gir regjeringen en middag for statsministeren og frue på Akershus Slott.

17. mai skal statsministereksparet få se barnetoget fra Stortinget etterfulgt av presidentskapets buffett-lunsj i Stortingets kjellerstue. Siden blir det matiné i Nationaltheatret og middag i Hovestuen på Folkemuseet.

Neste dag skal statsminister Benediktsson møte statsminister Gerhardsen, for siden å legge ned en krans ved minnesmerket på Akershus. Deretter skal han besøke Norges Teknisk-Naturvitenskapelige Forskningsråd på Blindern. Kl. 13.15 skal han i audiens og lunsj til H. M. Kongen på Slottet. Det vil så bli tid for eventuelle politiske drøftelser med etterfølgende pressekonferanse og TV-intervju. Om kvelden gir den islandske statsminister og frue en middag i den islandske ambassaden på Bygdøy.

Onsdag 19. mai går så turen med SAS' ordinære rutefly til Bodø hvor det vil bli omvisning i byen og dens omegn etterfulgt av fylkesmann Bue Fjærmeros' lunsj for de islandske gjester. Om

Skipsreparasjoner og ombygninger i Japan

- YOKOHAMA
- KOBE
- HIROSHIMA
- SHIMONOSEKI
- NAGASAKI

Mitsubishi Heavy-Industries Ltd

TITLESTAD & HAUGER
OSLO

TITLESTAD & HAUGER A/S
BERGEN

CHRISTOFFER SØRENSEN
STAVANGER

Minneord om professor J. Bache-Wiig

— Av generaldirektør Rolf Østbye —

Professor Jens Bache-Wiig er som man kunne glede seg over i lange tider etterpå, for den var aldri ondskapsfull. I et selskap han arbeidet i, engret han seg over en postgutt som alltid leverte brevene til gale instanser. Hans sekretær tok gutten i forsvar med at han var så ny. «Ja,» sa Bache-Wiig, «og han blir nyere og nyere for hver dag». Han bevarer sin enestående vitalitet og andsfrisk-

sjerskip som vesentlig er engasjert i cruisefart, og i stykkgods-fart opererer linjen ca. 40 skip. Disse siste er alle turbindrevne og, med få unntak, bygget før 1947. Det er skip som alene på grunn av sin alder, og da presumptivt umoderne utstyr, ikke kan yte slike transporttjenester som anses for vanlig servicestandard i norsk linjefart, på tross av at skipene er relativt hurtig-gående.

Rederiet karakteriserer sitt fremlagte regnskap som svært tilfredsstillende. Hva denne tilfredsstillelse egentlig bunner i må være usagt, men også tilfredsstillelse kan være et relativt begrep. Regnskapet viser brutto-innseilinger på ca. 88.5 millioner dollar og driftsutgifter på ca. 89.6 millioner dollar, dvs. et driftsunderskudd på ca. 1.1 million dollar.

Regnskapsåret 1963 viste brutto-innseilinger på ca. 78.2 millioner dollar, og underskuddet var da 3.3 millioner dollar.

På et slikt sammenligningsgrunnlag kan det nok være at man har ordene i behold når regnskapet for 1964 karakteriseres som tilfredsstillende. Gransker man imidlertid regnskapet mer i detaljer, forekommer det oss at karakteristikken ikke helt dekker de faktiske forhold, i hvert fall ikke hvis man bedommer regnskapet ut fra et norsk shipping-skjønn.

Beløpet ovenfor, ca. 89.6 millioner dollar, dekker bare de aktuelle driftsutgifter for avskrivninger er foretatt og for renter og skatter er betalt. Det dekker heller ikke posten for aksjeutbytte som regnskapet viser til ca. 6.7 millioner dollar.

Dette vil ikke tjene internasjonale demonstranter og bråkmakere som først og fremst setter pris på bråket, og ellers ikke vurderer noe annet. Bl. a. av den grunn også er vi imot demonstrasjoner nå.

Men det som gjør at vi særlig og redelig må si at vi ikke respekterer demonstrantene, hverken deres opptrøden (som den ble i fjor) eller deres meninger, det er at det er halve meninger de gir uttrykk for.

De protesterer mot ufrihet ett sted.

De godtar ufrihet et annet sted, særlig hvis det er kommunistiske meningsfeller som berover andre friheten. Man skriver plakater mot en terror, og hilser vakkert en annen.

Hvis dagens medlemmer av A/S I-monstrant både vil protestere mot det ene og det annet — da kunne vi føle respekt.

Hvis de hadde politisk mot til å stille sin inkonsvensjonell tilskue, ved å bære de to plakater ved siden av hverandre: «Vi protesterer mot Apartheid» og «Vi godtar Sovjet-diktaturets slik at enhver fikk mulighet til å se hva de sto for — da kunne vi også tilnod føle noe annet enn vi gjør nå.

Men når de skjuler sin godtgjelse av et diktatur og bare protesterer mot det de ikke liker, så føler vi at de er blitt ofre for en særlegen norsk idé-partheid som ligger så kloss opp i begrepet hykleri at vi like godt kan si at det er det det er.

★

Skattelettelser, subsidiering og lastpreferanseanordninger stopper imidlertid ikke skipene fra å bli eldre. Vårt omskrevne linjerederi opererer med en flåte som, på grunn av manglende fornyelser, stiger i gjennomsnittsalderen år for år. Og mens alderen stiger, synker transporteffektiviteten, i relasjon til konkurrerende sjøfartslands mer moderne tonnasje.

Avstanden mellom driftsutgiftene for amerikanske og ikke-amerikanske skip blir med andre ord større og større, og skal subsidiepolitikken fortsette som den er, så domme stevner frem vil nok posisjonen «Operating-Differential Subsidy» bli den stadig mer dominerende inntektspost i amerikanske linjerederiers regnskaper.

Dette vil ikke tjene internasjonale demonstranter og bråkmakere som først og fremst setter pris på bråket, og ellers ikke vurderer noe annet. Bl. a. av den grunn også er vi imot demonstrasjoner nå.

Tito i Trondheim

President Tito reiste i dag kl. 09.10 med fly til Værnes for et seks timers besøk i og utenfor Trondheim.

Ledsaget av statsminister Elmar Gerhardsen og statsrådene O.C. Gundersen og Gjærevoll, kjørte den jugoslaviske president fra Værnes til Moholt kirkegård for å bekraanse det jugoslaviske krigsmannesmerket over 207 fanger som ligger begravet der.

Deretter besøkte president Tito Norges Tekniske Høyskole og kl. 12.45 kom han til Domkirken hvor det blir omvisning. Etterlunsj som Trondheim kommunen gir på Britannia Hotel, reiser Tito med følge tilbake til Oslo hvor han også overbevist om at dette vil tjene til et enda mer intimt samarbeide mellom våre to folk. Særlig når det gjelder fiskerne burde vi sammen kunne utrette det riktig store, selv om vi i mange tilfelle fremdeles er skarpe konkurrenter.

Mats Wibe Lund jr.

President Tito avsluttet i dag et dittig sitt statsbesøk som Kongens gjest. Han er nå Regjeringens gjest i to dager og skal bo i Regjeringens gjestebolig i Parkveien.

Gårsdagen

(NTB) — President Tito, ledet av sin vert kong Olav, tilbrakte tirsdag halvannen time på Instituttet for atomenergi på Kjeller, og det var tydelig at atomenergiens forskningsprosjemer interesserte den jugoslaviske statssjef, spesielt var han oppmerksom på direktør Gunnar Randers fortalinger om de mange problemer som knytter seg til utnyttelsen av atomenergien i skipsreaktoren.

Kl. 13 ga Oslo kommune lunsj for Tito i Rådhuset. Om ettermiddagen var president Tito og Madame Broz ledssaget av kong Olav og kronprins Harald på et halvtids lang omvisning på Vikingskipene på Bygdøy. Kveldsprogram var middagen som Jugoslaviens president ga for sine norske vennskap i Hotel Bristol i Oslo.

Aftenen reiser så statsminister Benediktsen og frue med natttoget til Mo i Rana hvor de den neste dag vil bli mottatt på Norsk Jernverk.

Det er ikke å utrette så meget som han gjorde. Han imponerte også oss som sto ham nær med denne sin innsats, men kanskje enda mer ble vi imponert av ham som menneske.

Han kom ikke sovende til sine resultater. Utrustet med sjeldne egenskaper utviklet han disse gjenom motgang og vanskeligheter til en helt usedvanlig karakterstyrke. Han sultet seg bokstavelig gjennom sin studietid, han møtte motgang på så mange punkter, men med en seig viljekraft gjennomførte han alltid det han hadde sett seg som mål, og i de senere år av sitt liv hostet han fruktene av sitt arbeid ved den enestående posisjon han fikk i vårt næringsliv. Han elsket å arbeide, uansett hva det var. For ham var liv og arbeid ett.

For ham var det som var rett-absolutt rett, uten kompromisser, og det kjempet han for uredd og hensynsløst. Han kunne virke streng, men det var i virkeligheten få som hadde en så varm medfølelse med sine medmennesker, og som gledet seg over å kunne hjelpe, like fullt og helt som han gikk inn for det han syntes var riktig. Mange av hans landsmenn kan underskrive dette fra krigens tid, hvor han ofte stakk hodet ut mer en tilrådelig for å hjelpe og redde. Hans karakterstyrke og rettlinjethet kom kanskje aldri mer til sin rett enn under okkupasjonsårene. Han reddet utvilsomt også Norsk Hydro gjennom en meget kritisk periode dengang, noe han også fikk anerkjennelse for ved at han senere ble utnevnt til selskapets ærespresident.

Jens Bache-Wiig var glad i samvær med mennesker, han var glad i fester, glad i samtal, og han ga alltid noe til dem han var sammen med. Hans kritiske vurdering og hans sunne skjønn har vært til glede og nytte for mange, mange av hans venner. Han hadde også en rammende replikk

het helt til sin siste dag. Han døde ung, tross sine 85 år.

Det blir tomt etter Jens Bache-Wiig. Våre tanker går til hans nærmeste med dyp sympati og medfølelse. Vi vil huske ham som et rettlinjet menneske, en usedvanlig karakter og en god og varm venn. Vi er ham alle stor takk skyldig og lyser fred over hans minne.

5 kroner

Norges Røde Kors er i gang med en ny innsamling. Strengt sett er det ikke til seg selv. Det er — skjønt ukens og dagens opprop het det bare beskjedent — til oss det samles inn.

Det er bare det at vi må gjøre det selv, bittelitt granne, vi må vise såpass meget initiativ at vi husker på hva som er skjedd og hva som kan skje og at vi faktisk kan få andel i ulykkene vi også. Utan å høre på at ordene far full gyldighet, så vil vi antyde at det kan skje like meget ulykke i fremtiden som det har gjort i fortiden. Og selv om Røde Kors er villig til, ja formelig kjemper for å hjelpe oss hvis vi kommer i vanskeligheter, og det enten vi har betalt en øre eller en krone eller ingen ting, så vil det være mer tilfredsstillende for oss å ha betalt vår skjørv på forhånd — fremfor å si at det skal vi sannelig huske på når hundesleden kommer frem.

Den vil komme fortare frem, eller bedre, det vil være flere hundesleder til disposisjon, dersom vi betaler de fem kronene — snarest.

Vi har tenkt å gjøre det. Har De?

Konsulatvesenet

Ulonnet visekonsul Karstein T. Aunevik i San Nicolas, Aruba, etter sekund meddelt avskjed i nade. Som ny ulonnet visekonsul samme sted er beskikket norsk statsborger, sjømannsprest Olav Andreas Dovland.

Ulonnet visekonsul Gustavo Perez Segrove i Guaymas, Mexico, er avgått ved døden. Som ny ulonnet visekonsul samme sted er beskikket meksikansk statsborger Humberto Larios Ibarra.

Visekonsulatet kan tilskrives på engelsk.

SVIPP-TUR til

Frederikshavn

Hygge- og shoppingtur
Tur/retur med samme båt til ordinær

ENVEIS-PRIS.

Billettpriiser til 31. mai:
1. klasse kr. 80,85
2. klasse m/ keye kr. 57,75

OSLO—FREDERIKSHAVN og retur:

Avgang fra Oslo hver fredag og søndag kl. 21.00, med retur til Oslo søndag og tirsdag ca. kl. 7.00.

(Opphold i Frederikshavn fra kl. 7.45 — kl. 18.15)

N.S.B. innrommer 25 % rabatt på tilslutningsbilletter over 50 km i tiden 22/4—31/5.

Spesialbrosjyre for billigturen, billetter og nærmere opplysninger i reisebyråene eller i vår passasjeravdeling.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SELSKAB

JACOB NATVIG & CO.

Karl Johansgt. 1, Oslo - Tlf. 41 71 40 - Telex 1089

DFDS

Fred. Olsen Lines

41 72 70

OSLO/ØST - NORGE - ROTTERDAM

AVGANG HVER TIRSDAG OG FREDAG I BEGGE RETNINGER

FULLMEKANISERTE SKIP

SKANSOM BEHANDLING AV LASTEN

GIENNOMGANGSFRAKTER NOTERES TIL/FRA INNLANDS

STEDER PÅ BEGGE SIDER

ROTTERDAM - LINJEN

GRAND HOTEL HAGLUND

S. Hamngatan 49-57 - P. O. Box 187, Tel. 031-171520

GÖTEBORG 1

Islands statsminister skal besøke Norge

Bjarni Benediktsson kommer hit 15. mai

Reykjavik i mai.

(NTB's utsendte medarbeider.)

— Det er med en ganske særlig glede jeg ser frem til min Norgesreise denne gangen. Jeg har vært i Norge flere ganger før, men nå skal jeg for første gang besøke Trondheim og Bodø. Da statsminister Gerhardsen spurte meg om det var deler av landet jeg gjerne ville se, svarte jeg at jeg hadde lyst til å se den delen av Norge som ligger på samme breddegrad som Island, sier statsminister Bjarni Benediktsson.

Denne gang skal jeg også oppleve 17. mai i Oslo, og jeg glæder meg til dette møte med Norges nyere historie og den unge generasjon som er Norges fremtid. I Trøndelag dominerer vel de historiske minner som jeg ellers kjenner godt fra Heimskringla, og jeg kommer nok til å ta med meg Snorre for å se de gamle stedene i historiens lys.

— Island og Norge er jo allierte innenfor NATO, og deltar i et godt samarbeid innenfor Nordisk Råd. Et det med tanke på de to lands nære historiske tilknytning og geografiske naboskap mulighet for å utvikle eller styrke et særlig forhold mellom dem?

— Vi har faktisk et rent spesielt forhold i mange praktiske spørsmål. Island har ikke spesialister på alle områder, men den norske regering har hjulpet oss med praktiske råd og sakkyndige rådgivere og har alltid gitt oss alle de opplysninger vi har bedt om på forskjellige felter. Vi har et mer intimt samarbeide med den norske regering enn noen annen.

Selv om vi konkurrerer om de samme kunder, har vi store felles interesser når det gjelder fiskeriene. Vi har bedt våre folk samarbeide med nordmennene på markedene utenlands, og jeg vet at de rádfører seg med hverandre og har et godt forhold seg imellom. Nylig ble det grunnlagt en ny fabrikk for nedlegging av sild under medvirking av Bjelland-konsernet, som jeg tror vil gi gode resultater. Det kan nok melde seg andre slike samarbeidsmuligheter etterhvert, og vi får da dem en etter en.

Norske båtbyggerier blir sikkert ikke begeistret over at vi nå forsøker å utvide våre små verksteder slik at de kan bygge litt større stablatter. Vi har jo bygd mange fiskefartøyer i Norge. Vår voksende flate trenger imidlertid effektive reparasjonsverksteder, og verkstedeene kan ikke skaffe seg skikkelig kapasitet og nok faglært arbeidskraft om de ikke også kan bygge skip. Men dette er noe som det vil ta tid å få i stand.

Bjarni Benediktsson er 57 år gammel og har vært statsminister siden 1963. Han er egentlig professor ved juridiske fakultet i Reykjavik, men har ofret seg for det politiske liv. Han kom inn i Altinget i 1942, ble utenriksminister i 1947 og justis- og undervisningsminister i 1953. Denne siste stillingen hadde han i tre år, og etter tre års pause kom han tilbake til denne stillingen, før han så ble statsminister da Olafur Thors gikk av. Under besøket i Norge skal han ledsages av hustruen Sigridur Björnsdóttir.

Stortinget idag

Det blir en utpreget spørre-dag i Stortinget. På saklisten for dagens stortingsmøte, som begynner kl. 13, er oppført ikke mindre enn åtte begrunnde spørsmål. Kåre Hansen (a) spor om Fiskeridepartementet er oppmerksom på det utilfredsstillende i at Statens Fiskarbant har måttet gi avslag på ansøkninger for 60 mill. kroner på grunn av utlånsrammen, og Torkell Tande (v) tar opp spørsmålet om tillegg av statsskog til bruk i Nissedal. P. C. Reinsnes (a) spor samferdselsministeren om det er riktig at 28 arbeidere på riksveien legget Fauske-Sorfold er blitt oppsagt for å gi plass til arbeidere fra jernbanen, mens Johan Karlsen (a) vil vite om departementet er oppmerksom på den vanskelige situasjon som er oppstått for jernbanens sesongarbeidere i Trøndelag. Kirke- og undervisningsministeren skal besvare fire begrunnde spørsmål, det første fra partifellen Rakel Sewerlin, som spor hva som kan gjøres for at undervisningen i kroppsoving legger mer vekt på å verne elevene mot skader i gymnastikktime. Jon Leirfall (sp) vil vite om departementet vil ta opp spørsmålet om å få til en linje ved gymnasiet, hvor et av de tre obligatoriske sprog kan skiftes ut med finsk, Erling Norvik jr. (h) tar opp skolekretsreguleringen i Tana, og til slutt skal kirke- og undervisningsministeren besvare et spørsmål fra Berte Rognerud (h) om når man kan vente departementets reaksjon på ANSA's henvennelse av februar 1964 om refusjon av syketrygdprompen for norske studenter i USA og Canada.

KONGENS fortjenstmedalje i gull er tildelt malermester Einar M. Jensen, Oslo.

KONGEN har under møte 11. mai 1965 i Den Kgl. St. Olavs orden utnevnt til kommandør: Professor, dr. med. Ernst Schjott-Rivers for fortjenstfull medisinsk virke.

Brev til redaksjonen

«Noen som ble glemt»

Herr redaktør:

Til J. G. Ræders inserat i Aftenposten idag skal jeg få opplyse:

1. Alle departementer fikk tilsendt Regjeringens innbydelse til å ta del i minnerefestlighetene. Departementene fikk adgang til å bestille det antall billetter til Bislett som de hadde behov for. Den nærmeste til å sørge for at det ble bestilt et tilstrekkelig antall billetter, bl.a. til de tjenestemenn som hadde vært ute under krigen, måtte være departementets administrative leder.

2. Nortraships direktør var innbudd direkte både til Nationaltheatret og til Bislett.

Alle sjømannsorganisasjonene var representert både i Nationalteatret og på Bislett.

3. Utefronten var representert gjennom London-regjeringens gjennlevende medlemmer og mange andre.

Ræders tankegang: At de som ikke var innbudd til frigjøringsfeiringen var glemt, hører ingen steds hjemme. Det var titusener her hjemme som burde vært innbudd til feiringen. Men ikke kunne man skaffe plass til dem. At funksjonærer i ordinær statsadministrasjon i London, New York og Stockholm skulle stå i en særstilling fremfor andre, er for meg en fremmed tanke.

Oslo, 11. mai.

Olaf Solumsmoen
formann i Hovedkomiteen

Om motaksjoner

Hr. redaktør:

Na foran tennislandskampen mot Syd-Afrika på Madserud kommer NAMA igjen sterkt inn i bildet. NAMA er klar over at den direkte virkningen av norske aksjoner mot apartheid er liten sammenliknet med hva som indirekte kan bli følgen: at verden forøvrig blir gjort oppmerksom på forholdene i Syd-Afrika, at det dannes en verdensopinjon og at det innføres sanksjoner i en slik målestokk at regjeringen tvinges til å forandre sin politikk.

Dessverre har vi ingen garanti for at disse aksjonene vil føre fram. Det er tvilsomt om verdensopinjonen lar seg påvirke i en slik grad at virkelig effektive sanksjoner noensinne vil bli innført. Og mange mener at slike sanksjoner bare vil føre til en tilstramming av den sydafrikanske regjerings politikk.

Det har ofte vist seg at motaksjoner ikke er effektive med mindre de ledsages av et positivt alternativ, ja, endog at motaksjoner kan vanskelig gjøre formidlingen av et slikt alternativ. I tilfallet Syd-Afrika må dette alternativet bli noe mer enn å si: Bli et virkelig demokrati — bli som oss! For da kan de med rette svare at deres forutsetninger er helt anderledes enn våre, og at vi ikke vet hva vi snakker om. Vi kan ikke gi sydafrikanerne løsningen på deres problemer, men vi kan arbeide for å gi dem en forutsetning for at de skal kunne løse dem.

Det er et pussle sammentreff at landskampen på Madserud vil finne sted omtrent samtidig med premieren på filmen «Orkan over Afrika». Denne filmen har allerede gått over store deler av Sør- og Vestlandet og vakt betydelig oppsikt. Den beskriver den hvite manns rolle i Afrika på en avslørende måte, men den går også lengre og peker på en vei til forsoning, en vei hvor man ikke kommer utenom en forandring i mennesket selv. Den har også vært vist i Syd-Afrika. Forst ble den forbudt av sensuren, men på grunn av sterke protester fra publikum ble den likevel vist.

Syd-Afrikas største avis, The Star, som tar avstand fra apartheid, skrev om filmen: «Dette må uten tvil

være en av de mest utfordrende timer som er vist her i landet».

De fleste av oss er mot apartheid. Vi bør arbeide for å legge situasjonen slik til rette at vi kan få formidlet til syd-afrikanerne våre forslag til positive alternativer, slik som blant annet kommer til uttrykk i denne filmen. Den kalde skulders taktikk, innbefattet svarte-listing av butikkvarer, demonstrasjoner og avlysing av tennislands-kamper virker neppe i denne retning.

Sogn Studentby, 11. mai.

Ulf E. Johnson.

Kvikksølv i jordbruksområdet

Hr. redaktør:

Sondag 9. mai hadde NRK en samtale med eksperter om farene ved anvendelse av kvikksølv i landbruksområdet og skogbruket. Det fremgikk av sv.rene at vi her i landet ikke har drevet noen som helst undersøkelse av mulige virkninger av bruken av denne fryktelige gift.

Siden Det toksiologiske utvalg har satt kvikksølvmidler i plantevernskjemi i fareklass A, tor jeg på vegne av slikert mange oppskremte mødre og fedre spørre, med hvilken begrunnelse (i korte trekk) man har tatt med kvikksølvet, når andre eksperter, denne gang fra Landbrukshøyskolen, uttaler at det ikke kan bli tale om a foreta drastiske skritt mot for eksempel beising av korn etter som vi ikke har foretatt noen undersøkelse på dette området her i landet.

Mener ekspertene at det ikke er nødvendig med norske undersøkser av disse gifters virkninger?

Jeg tor også spørre om ekspertenes mening angående kvikksølvforbindelsenes inntrængning og assimilering i og av planten slik at korn etter beiset sakkorn inneholder eksstra doser av kvikksølv.

Det synes meg at vi her er ved et poeng: Dyrefør avlet på kvikksølvbehandlet korn gir ekstra kvikksølv i kjøtt, melk, flesk, egg, særlig egg.

Hvorledes er det med havregryn og kvikksølvet siden det er omtent det eneste vi mennesker i Norge spiser av hjemmeavlet korn?

Jeg spor ekstra oppskremt fordi jeg mottok svarbrev fra Helsedirektoratet angående kvikksølvforgiftningenes symptomer. Min formodning, fremstilt i Aftenpostens brevpalte, om at det var forbindelse mellom kronisk kvikksølvforgiftning og svekket hukommelse, ble bekreftet fra Helsedirektoratets side.

Kan Det toksiologiske utvalg si oss hvor vi oppskremte kan gå hen for å få vår kvikksølvbelastning undersøkt?

Har vi slike muligheter i landet?

Da Aftenposten sannsynligvis på en eller annen måte leses eller kommenteres i praktisk talt samtlige hjem i Norge, turde det være både billig og hensiktsmessig om Det toksiologiske utvalg fremkom med tydeligstgjørende svar på de spørsmål som jeg her retter. Almenheten begynner å bli urolig, særlig over at det intet blir sagt offentlig om kvikksølvets avleiring i planten og det nye korn.

Heggdal, 9. mai.

Anders Lange.

Martin Ski først på Kr. F.s liste i Buskerud

Drammen, 11. mai.

(NTB). Kristelig Folkeparti, Buskerud, har nominert som nr. 1 redaktør Martin Ski, f. t. Oslo, 2. overlege Gordon Johnsen, Modum, 3. humor Ester Barstad, Hokksund, 4. glasamester Hans Torgersen, Drammen.

Deutsch.

Saltstraumen, der berühmte Maelstrom am Saltenfjord liegt nur 15 km von der Reichsstrasse 785 (Fauske—Bodø) entfernt (bei Tverlandet abzweigen) — und ist eine seitene Sehenswürdigkeit. Diese Meerenge ist nur 150 m breit und 50 m tief, und verbindet das offene Meer mit dem wasserreichen Skjerstad-fjord, dessen Wasserstand immer etwas später sinkt und fällt als das Meer. Dies hat zur Folge dass die riesigen Wassermengen, (ca. 370 millionen m³) die bei Flut und Ebbe durch den engen Kanal gepresst werden, auf grossen Widerstand stossen. An der engsten Stelle, zwischen dem Festland und der Straum-Insel entstehen tiefe Wirbel und Strudel, und die Strömung wird so stark, dass keine Schiffe durchfahren können. Es ist schon vorgekommen, dass Schiffe die es trotzdem gewagt haben, durch falsches Manövriieren an den Felsen zerschmettert wurden. Bei Flut wird viel kleines Getier im Strom mitgerissen, gerollt von grossen Mengen Fischen, insbesondere Kohlfischen, die von Sportsfischern leicht geangelt werden können. Die Möven, die überall auf den Felsen hocken, zeigen sofort an wenn der Strom viel Fisch mitbringt und werfen sich laut kreischend auf die Flut. Wer den «Saltstraumen» in seinem vollen Element zu sehen bekommt, wird dieses Schauspiel nie wieder vergessen.

Norsk tekst.

Fra riksvei 785 ved Tverlandet, er det kun en liten avstikker (15 km) for å se denne sterke tidevannstrem, Saltstraumen, mellom Straumoya og fastlandet er bare et trangt og mye langt sund (150 m bredt og 50 m dypt). Det er gjennom Saltstraumen det vesentligste av de vannmasser (ca. 370 mill. m³) som skal ut og inn Skjerstadfjorden må presse seg vei til og fra havet utenfor. Den dype fjorden, som mottar tilslip fra mange elver, er kommet ut av takten med havets stigen og fall, så straumen fortsetter sin retning opp til 2 timer etter den alminnelige veksling mellom flo og fjære. Slik oppstår et svært trykk og forarsaker hvirvler som er mange meter dype. Intet fartøy kan passere når strømmen er på det sterkeste. Det har hendt at fartøy som la utenfor og ventet, ved en feilmanøvring er blitt ført ut i straumen og kastet mot en hoime med slik kraft at de ble helt opprevet. Star straumen inn fra havet, trekker den med seg mange slags ate som fiskestimene følger, så her kan fiskes både torsk, sei og laks. Måsene som sitter i store flokker på bergene holder vakt, og sier fra med gjennomtrengende skrik når det er mye fisk i strømmen. Da må sportsfiskeren være tilstede for å sikre seg et godt maitid av den avholdte «straumesen». Er man så heldig å få se Saltstraumen når den er på sitt beste, vil man oppleve et naturvelde som man sent vil glemme.

English text.

«Saltstraumen» is one of the world's strangest tidal currents and well worth the little extra detour of 10 miles from Tverlandet on Highway 785 (Fauske—Bodø). This sound is a narrow channel, 165 yards wide and 150 feet deep between the mainland and the «Straum»-island, connecting the open sea with the large Skjerstad-fjord, whose waterlevel rises or falls later than the sea. Every six hours, at the levelling of the water at ebb and flow, enormous quantities of water (about 80'000 million gallons) have to squeeze through this narrow strait. The strong pressure, thus caused, makes deep whirlpools, frothing and foaming wildly. No ships can pass while the current is at its strongest. It has happened that ships, trying to force their way through the passage, have been smashed against the rocks. When the current is running in from the sea, quantities of baitfish are sucked into the sound, followed by shoals of fish such as cod, herring and especially coalfish, to the delight of the tourist, who can then make an easy catch. The gulls, perched on the rocks all around, provide an effective watch-service. Their piercing shrieks forecast the arrival of great shoals of fish and they throw themselves greedily on the flood to help themselves. When seen in full action, the Saltstraumen Eddy is indeed an unforgettable sight.

Français.

Celui qui parcourt en automobile la route 785 se doit de faire un détour d'une quinzaine de kilomètres pour aller voir le courant de Saltstraumen. Le spectacle extraordinaire qui s'y déroule lui laissera un souvenir inoubliable.

Saltstraumen est un étroit chenal de 150 m de largeur sur 3km de longueur et 50m de profondeur, entre l'île de «Straumen» et la terre ferme. C'est par là que les eaux entre la mer et le Skjerstad-fjord doivent passer à chaque marée. Mais, comme le niveau d'eau du Skjerstad-fjord monte ou descend plus lentement que celui de la mer, le grand volume d'eau (environ 370 million de mètre cube) pressé à travers de cet étroit chenal, rencontre une grande résistance, ce qui cause la formation de tourbillons et de rapides. Le courant peut être si fort, que des bateaux, par suite d'une fausse manœuvre, ont été jetés sur les écueils. A marée montante les eaux de la mer apportent avec elles tant d'appâts que flétans, morues et colins noirs viennent là en quantité, pour la plus grande joie des pêcheurs.

Les mouettes se rassemblent en foule sur les rochers et surveillent les lieux. Les gens du pays prétendent qu'on peut, aux cris des oiseaux, reconnaître s'il y en a beaucoup ou peu de poissons dans le courant.

Saltstraumen —

STRAUMTABELL FOR 1965

Norsk sommertid

Utgitt av Bodø og Bodin Reisetrafikkklag.
Bodø, Norge

TOURIST INFORMATION

TORVGATEN 1 — POSTBOKS 128

TELEFON: 21 240 TELEGRAMADR.: REISELIV

Saltstraum - Tabell - 1965

Sommertid

	M a i		J u n i		J u l i		A u g u s t		S e p t e m b e r	
	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
1	+ 11.40	05.30	00.40	06.50	01.40	08.00	03.10	09.20	04.10	10.20
—	—	18.00	13.10	19.20	14.10	20.30	15.30	21.50	16.30	22.40
2	00.10	06.30	01.20	08.00	02.40	09.00	04.00	10.10	04.50	11.00
12.30	18.50	14.20	20.40	15.10	21.30	16.20	22.30	17.20	23.30	—
3	01.00	07.20	02.50	09.00	03.30	09.50	04.40	10.50	05.40	11.50
13.30	19.50	15.20	21.30	16.00	22.10	17.00	23.10	18.00	—	—
4	02.00	08.20	03.50	10.00	04.30	10.40	05.20	11.30	06.30	00.20
14.30	20.50	16.20	22.30	16.50	23.00	17.50	24.00	18.50	12.40	—
5	03.00	09.20	04.50	11.00	05.20	11.30	06.10	—	07.20	01.10
15.30	21.50	17.10	23.20	17.40	23.50	18.30	12.20	19.50	13.40	—
6	04.00	10.20	05.30	11.50	06.00	12.10	07.00	00.50	08.20	02.00
16.30	22.50	17.50	—	18.20	—	19.20	13.10	20.40	14.30	—
7	05.00	11.20	06.20	00.10	06.40	00.30	08.00	01.40	09.00	02.50
17.20	23.40	18.50	12.40	19.00	12.50	20.20	14.00	21.30	15.20	—
8	05.50	12.10	07.10	01.00	07.30	01.10	08.40	02.30	09.50	03.40
18.20	—	19.30	13.20	19.50	13.40	21.10	14.50	22.20	16.10	—
9	06.50	00.40	08.00	01.40	06.10	02.00	09.30	03.20	10.40	04.30
19.10	13.00	20.20	14.10	20.40	14.20	21.50	15.40	23.10	16.50	—
10	07.40	01.30	08.40	02.30	09.00	02.50	10.20	04.10	11.30	05.20
20.10	13.50	21.10	14.50	21.30	15.20	22.50	16.30	23.50	17.40	—
11	08.30	02.20	09.30	03.20	10.00	03.40	11.10	05.00	12.10	06.00
20.50	14.40	22.00	15.40	22.20	16.10	23.40	17.20	—	18.20	—
12	09.20	03.10	10.30	04.10	10.50	04.30	11.50	05.40	06.30	06.40
21.40	15.30	22.40	16.30	23.10	17.00	—	17.50	12.50	19.00	—
13	10.10	03.50	11.00	04.50	11.40	05.20	00.20	06.30	01.10	07.20
22.30	16.20	23.30	17.20	—	17.50	12.50	19.00	13.30	19.40	—
14	10.50	04.40	12.10	06.00	00.10	06.20	01.10	07.20	02.00	03.10
23.20	17.10	—	18.20	12.30	18.40	13.30	19.40	14.20	20.30	—
15	11.40	05.30	00.30	06.40	00.50	07.00	01.50	08.00	02.20	08.50
—	17.50	12.50	19.10	13.20	19.30	14.10	20.20	15.00	21.20	—
16	00.00	06.10	01.20	07.30	01.40	07.50	22.30	08.40	03.30	09.40
12.30	18.40	13.40	20.00	14.00	20.10	14.50	21.00	15.50	22.10	—
17	00.50	07.10	02.10	08.20	02.20	08.30	03.10	09.20	04.20	10.30
13.20	19.30	14.30	20.40	14.40	20.50	15.30	21.40	16.40	23.00	—
18	01.40	08.00	03.00	09.10	03.10	09.20	03.50	10.00	05.10	11.30
14.10	20.20	15.20	21.30	15.30	21.40	16.20	22.30	17.40	—	—
19	02.30	08.50	03.40	09.50	03.50	10.00	04.40	10.50	06.10	00.00
15.00	21.10	16.00	22.10	16.10	22.20	17.00	23.10	18.40	12.20	—
20	03.20	09.40	04.20	10.30	04.30	10.40	05.20	11.40	07.10	01.00
15.50	22.00	16.40	22.50	16.50	23.00	17.50	—	19.40	13.30	—
21	04.10	10.20	05.00	11.10	05.10	11.20	06.20	08.10	08.10	02.00
15.30	22.40	17.20	23.30	17.30	23.40	18.50	12.30	20.40	14.30	—
22	04.50	11.00	05.40	11.50	05.50	12.00	07.20	01.00	09.20	03.00
17.20	23.40	17.50	—	18.20	—	19.50	13.30	21.40	15.30	—
23	05.40	11.50	06.20	00.10	06.40	00.30	08.20	02.00	10.10	04.00
18.00	—	18.40	12.30	19.00	12.50	20.50	14.40	22.40	16.30	—
24	06.20	00.10	07.10	01.00	07.30	01.20	09.30	03.10	11.10	04.50
18.40	12.30	19.30	13.20	20.00	13.50	22.00	15.40	23.30	17.20	—
25	07.00	00.50	08.00	01.50	08.30	02.20	10.30	04.20	12.00	05.50
19.30	13.20	20.20	14.10	20.50	14.50	23.00	16.50	—	18.10	—
26	07.50	01.40	08.50	02.40	09.40	03.20	11.30	05.20	00.30	06.40
20.20	14.00	21.20	15.10	22.10	15.50	—	17.50	12.50	19.00	—
27	08.40	02.30	09.50	03.40	10.50	04.30	00.00	06.20	01.20	07.30
21.00	14.50	22.20	16.10	23.20	17.00	12.30	18.40	13.50	20.00	—
28	09.30	03.20	10.50	04.40	11.45	05.30	01.00	07.10	02.10	08.20
22.00	15.40	23.20	17.10	—	18.00	13.20	19.40	14.30	20.40	—
29	10.20	04.10	12.00	05.50	06.20	06.30	01.50	08.00	02.50	09.00
22.50	16.30	—	18.10	12.50	19.00	14.10	20.30	15.20	21.30	—
30	11.20	05.00	00.20	06.50	01.20	07.30	02.40	08.50	03.40	10.00
23.50	17.30	13.10	19.30	13.50	20.00	15.00	21.10	16.10	22.20	—
31	12.20	06.00	—	—	02.10	08.20	03.20	09.40	—	—
—	18.30	—	—	—	14.50	21.00	15.50	22.40	—	—

Denne tabellen angir om-trentlig klokkeslett da Straumen går på det sterkeste.
+ betyr at straumen renner UT fra høyvann til lavvann (fjære). + betyr at straumen renner INN fra lavvann til høyvann (flo). Besøkende må være oppmerksom på at Saltstraumen «bærer» på det sterkeste i de tre dagnene omkring springflø.

Disse høyvannene er understrekket i tabellen. Fullmåne i år finner sted på følgende dager: 15.5 - 14.6 - 13.7 - 12.8 - 11.9. Nymåne: 30.5 - 29.6 - 28.7 - 26.8 - 25.9.

This time-table shows the approximate time (Norwegian Summer time) when the current is at its strongest. — + means, that the current runs OUT from High Tide to Low Tide. + means, that the current runs INN from Low Tide to High Tide. Visitors should note that Saltstraumen is at its most spectacular around the days of the Spring Tides which are underlined in the tables. Full-moon occurs on the following days in 1965: 15.5 - 14.6 - 13.7 - 12.8 - 11.9. New-moon: 30.5 - 29.6 - 28.7 - 26.8 - 25.9.

Les tables de marées indiquent les heures approximatives (heure norvégienne d'été) auxquelles le courant est le plus spectaculaire.
+ signifie «Descendant» — le courant coule vers la mer, à marée descendante.
+ signifie «Montant» — le courant coule vers le fjord, à marée montante.

Les touristes qui désirent voir le courant de Saltstraumen à son plein, remarqueront que cela a lieu en période de grandes marées (vives-eaux) dont les dates sont soulignées dans les tables. Voici les dates de pleine-lune en 1965:
15.5 - 14.6 - 13.7 - 12.8 - 11.9. dates de nouvelle-june:
30.5 - 29.6 - 28.7 - 26.8 - 25.9.

Die Tabelle gibt die Zeiten an, in denen der «Saltstraumen» die stärkste Strömung aufweist. (Norwegische Sommerzeit). + bedeutet, dass die Strömung meerwärts fliesst, bei Ebbe — + bedeutet, dass die Strömung landwärts fliesst, bei Flut. Besucher, die den «Saltstraumen» auf der Höhe seiner Gewalt sehen wollen, werden darauf aufmerksam gemacht, dass dies während der Tage der Springflut der Fall ist. Die Zeitangaben der zutreffenden Tage sind in der Tabelle unterstrichen. Vollmond ist dies Jahr an folgenden Tagen:
15.5 - 14.6 - 13.7 - 12.8 - 11.9. Neumond: 30.5 - 29.6 - 28.7 - 26.8 - 25.9.

Islands statsminister på offisielt besøk idag

I dag ankommer den islandske statsminister, Bjarni Benediktsson, på et åtte dagers offisielt besøk. Statsminister Benediktsson har vært i Norge flere ganger tidligere, men det er første gang han får oppleve 17. mai i Norge.

Benediktsson er 57 år gammel

Statsminister Bjarni Benediktsson

og har vært statsminister siden 1963. Han er egentlig professor ved det juridiske fakultet i Reykjavík, hvor han var fra 1932 til 1940. Allerede i 1936 ble han imidlertid medlem av sentralstyret i Selvstendighetspartiet.

I 1940 ble han borgermester i Reykjavík, og siden har han ofret seg for det politiske liv. Stillingen som borgermester innehadde han i syv år, og har i tillegg vært Alltingsmann siden 1942.

Statsminister Benediktsson ble utenriks- og justisminister i 1947, og var frem til 1963 skiftevis utenriks-, justis- og undervisningsminister.

Han har vært formann i Selvstendighetspartiet siden 1961, og var i tre år fra 1956 til 1959 sjefredaktør i Morgunbladid.

Statsminister Benediktsson er kjent som en varm Norgesvenn, og har selv bedt om å få besøke Trondheim og Bodø. Foruten disse to byer skal han besøke Mo i Rana for å besøke Jernverket. 17. mai vil statsministeren tilbringe i Oslo.

*Margenbladet
15/5*

V. Gang
14/5 65

BJARNI BENEDIKTSSON — Islands statsminister — er mannen som blir presentert i kveldens «Nordiske profil» i TV. Intervjuer er Jan Frydenlund. Fra 1940 til 1947 var Bjarni Benediktsson professor i rettsvitenskap ved universitetet i Reykjavík. Alltingsmann har han vært siden 1942. Han ble medlem av sentralstyret i Uavhengighetspartiet i 1936 og i 1948 ble han viseformann. Benediktsson satt som formann i utenrikskomitéen i 1946-47. Han har vært utenriksminister, justisminister og undervisningsminister i den islandsk regjering. I 1963 ble han landets statsminister.

Aftenposten 12/5
'65

Islands statsminister skal besøke Norge

Bjarni Benediktsson kommer hit 15. mai

Reykjavik i mai.

(NTB's utsendte medarbeider.)

— Det er med en ganske særlig glede jeg ser frem til min Norgesreise denne gangen. Jeg har vært i Norge flere ganger før, men nå skal jeg for første gang besøke Trondheim og Bodø. Da statsminister Gerhardsen spurte meg om det var deler av landet jeg gjerne ville se, svarte jeg at jeg hadde lyst til å se den delen av Norge som ligger på samme breddegrad som Island, sier statsminister Bjarni Benediktsson.

Denne gang skal jeg også oppleve 17. mai i Oslo, og jeg glieder meg til dette møte med Norges nyere historie og den unge generasjon som er Norges fremtid. I Trondelag dominerer vel de historiske minner som jeg ellers kjenner godt fra Heimskringla, og jeg kommer nok til å ta med meg Snorre for å se de gamle stedene i historiens lys.

— Island og Norge er jo allierte innenfor NATO, og deltar i et godt samarbeid innenfor Nordisk Råd. Et det med tanke på de to lands nære historiske tilknytning og geografiske naboskap mulighet for å utvikle eller styrke et særlig forhold mellom dem?

— Vi har faktisk et rent spesielt forhold i mange praktiske spørsmål. Island har ikke spesialister på alle områder, men den norske regjering har hjulpet oss med praktiske råd og sakkyndige rådgivere og har alltid gitt oss alle de opplysninger vi har bedt om på forskjellige felter. Vi har et mer intimt samarbeide med den norske regjering enn noen annen.

Selv om vi konkurrerer om de samme kunder, har vi store felles interesser når det gjelder fiskeriene. Vi har bedt våre folk samarbeide med nordmennene på markedene utenlands, og jeg vet at de rádfører seg med hverandre og har et godt forhold seg imellom. Nylig ble det grunnlagt en ny fabrikk for nedlegging av sild under medvirkning av Bjelland-konsernet, som jeg tror vil gi gode resultater. Det kan nok melde seg andre slike samarbeidsmuligheter etterhvert, og vi får ta dem én etter én.

Norske båtbyggerier blir sikkert ikke begeistret over at vi nå forsøker å utvide våre små verksteder slik at de kan bygge litt større stålakter. Vi har jo bygd mange fiskefartoyer i Norge. Vår voksende flate trenger imidlertid effektive reparasjonsverksteder, og verkstedeene kan ikke skaffe seg skikkelig kapasitet og nok faglert arbeidskraft om de ikke også kan bygge skip. Men dette er noe som det vil ta tid å få i stand.

Bjarni Benediktsson er 57 år gammel og har vært statsminister siden 1963. Han er egentlig professor ved det juridiske fakultet i Reykjavik, men har ofret seg for det politiske liv. Han kom inn i Altinget i 1942, ble utenriksminister i 1947 og justis- og undervisningsminister i 1953. Denne siste stillingen hadde han i tre år, og etter tre års pause kom han tilbake til denne stillingen, før han så ble statsminister da Olafur Thors gikk av. Under besøket i Norge skal han ledsages av hustruen Sigridur Bjørnsdóttir.

Island vil med i EFTA

Den islandske statsminister, Bjarni Benediktsson, kom til Fornebu lørdag ettermiddag sammen med sin hustru, fru Sigridur Bjørnsdottir, og deres ti år gamle datter Anna. Statsminister Benediktsson blir i Norge på offisielt besøk til 23. mai.

De islandske gjestene ble ønsket velkommen til Norge av statsminister Einar Gerhardsen og undervisningsminister Helge Sivertsen.

I sin tale under Regjeringens middag på Akershus søndag, sa statsminister Bjarni Benediktsson at Island overveier å slutte seg til EFTA.

Den islandske ambassaderåden i Oslo, Sigurdur Hfstad, sier til NTB at islandsk EFTA-medlemskap er mulig og sannsynlig. Det er imidlertid ikke mulig på det nuværende tidspunkt å si når spørsmålet kan være avgjort, etter alt å dømme dreier det seg om flere måneder. Saken har vært drøftet i den islandske regjeringen. Det har vært uoffisiell kontakt mellom Island og EFTA.

Islandske gjester til 17. mai

Det var sur vind på Fornebu da den islandske statsminister med hustru og datter landet lørdag eftermiddag. Fra høyre statsministerens frue Sigríður Þórssdóttir, statsministerparets ti år gamle datter Anna, statsminister Bjarni Béndiksson, statsminister Gerhardsen og frue.

Islands statsminister Bjarni Benediktsson, hans hustru Sigridur og parets ti år gamle datter Anna fikk igår oppleve en riktig 17. mai. For statsministren var det sikkert en opplevelse å stå i Stortinget og se på barnetoget, men det spørs allikevel om ikke datteren Anna hadde det aller morsomst — hun gikk nemlig med i 17. mai-toget fra Grav skole i Bærum. Hun hadde fått et stort norsk flagg og viftet og vinket med det — og sang med i «Ja vi elsker». Men ellers må det sies at det er et fullsatt program som er lagt opp for de islandske gjester.

Da Loftleidirs «Bjarni Herjolfs-son» landet på Fornebu flyplass ved 17-tiden lørdag, var en fulltallig velkomstkomité på plass med statsminister Einar Gerhardsen og frue i spissen. Fremmøtt var også statsråd Helge Sivertsen og frue, Norges ambassadør i Reykjavík, Thor Myklebost og frue, og Islands Oslo-ambassadør, Hans Andersen, og frue.

Ti-åringen Anna var den første som stakk hodet ut for å se på Oslo, men straks etter kom statsministerparet, og Sigridur Bjørnsdóttir fikk overlevert en velkomstbukett. Det var ellers mange andre fremmøtte inne i velkomstsalongen, med Norges tidligere ambassadør i Reykjavík, Johan Cappelen, i spissen.

Rundtur i omegnen

Statsministerparet installerte seg så i Parkveien 45, og søndag morgen begynte det omfattende offisielle program for alvor med biltur i Oslo og omegn, lunch på Sundøyamottageise for den islandske koloni i ambassaden og regjeringens middag på Akershus.

Gårsdagens program var ikke mindre spekket — med lunch i Stortinget efter barnetoget, matiné i Nationaltheatret og middag på Eidsvollsbygningen.

Oppgaver i Norge

ren at «selv om nordmennene skulle ønske å bevise at vårt opphav ikke var norsk, eller på den annen side at vi islandinger ønsket andre forfedre, så er man i dag mange hundre år for sent ute». Han understreket at hva enn vitenskapsmennene måtte komme til, sa han de to folk gjennom alle tider vært bundet sammen med slektskapsbånd, og de vil alltid forbli nært knyttet til hverandre. Også det statsfelleskap som disse to nasjoner hadde gjennom flere århundrer og de dype spor det har etterlatt i begge nasjoners historie, binder islendingene og nordmennene sammen.

Statsminister Bjarni Benediktsson sa at det norske forbilde kan skje har hatt enda større betydning etter at de to nasjonene gikk hver sin vei. De to nasjonene hverken burde eller skulle alltid gå de samme veier, sa Benediktsson. Han la vekt på at det er godt å ha en god venn å rádføre seg med når natidens mangfoldige problemer oppstår.

Statsminister Gerhardsen ønsket Islands statsminister og hans hustru velkommen til Akershus slott som Regeringens gjester. Denne kvelden var tenkt som et norsk-islandsk stevnemøte, og jeg kan vanskelig tenke meg et mer hovellramme enn gamle Akershus. De eldste murene på denne borgen bærer bud fra en tid da Island og Norge hørte sammen, sa Gerhardsen.

I audiens idag

I formiddag vil den islandske statsminister besøke Gerhardsen Regjeringsbygget og bekranse minnesmerket over de falne på Akershus festning. Han ville også besøke Norges Teknisk-Naturvitenskapelige Forskningsråd på Blindern. Kl. 13.15 gir Kongen audiens med etterfølgende lunch. Om ettermiddagen gir statsminister Benediktsson en pressekonferanse i Utenriksdepartementet, og kl. 20 gir den islandiske statsminister og frue middag i den islandske ambassade.

Onsdag morgen reiser gjesten videre til Bodø. Nordpå vil de for

uten Bodø besøke Fauske, Rognan og Mo i Rana, og torsdag kveld går reisen sorover til Trondheim. I Trondelag omfatter besøket også Steinkjer.

— HANDEL OG INDU

Island kan få sitt første aluminiumverk i 1969

FULL KAPASITET 60.000 TONN I 1973

Mange islandinger stiller store forhåpninger til den prosjekterte aluminiumfabrikk som Swiss Aluminium Ltd. vil bygge i Straumsvik sør for Hafnarfjörður ved Faxa-bukten på sydvestkysten. Spørsmålet om hvorvidt konsesjon blir innvilget, vil være av avgjørende betydning for utbygningen av Thjorsávassdraget ved Burfell i Sør-Island.

Fult utbygget vil fabrikkens kapasitet bli 60,000 tonn. Et årlig salg av 60,000 tonn aluminium vil med dagens priser ha en salgsverdi på godt og vel 200 mill. n. kr. Hvor meget av dette som blir netto valutatilførsel til landet, er vanskelig å si, men man kan vel regne med ca. 50 pst. Dette er dog avhengig av hvilke priser man må betale for råmaterialene, og også hvor meget av anlegget som må kjøpes i utlandet og hvor stor utenlands kapital som må forrentes.

Man må regne med at produksjonen vil kunne ta til i løpet av våren 1969. 450 mann vil få arbeid ved fabrikken.

Prosjektet gikk først ut på å reise et aluminiumverk med en kapasitet på bare 30,000 tonn i året med senere anledning til utvidelse. På grunn av behovet for bindende avtale for kraftleveranser, viste det seg siden nødvendig å gå inn for en utbygging til 60.000 tons kapasitet i tre trinn.

Man regner med at første trinn til 30000 tonn skal kunne være på plass i våren 1969 og at full kapasitet skal nås senest 6 år etter, muligens allerede innen utgangen av 1973.

Der fabrikken skal reises i Straumsvik ved Hafnarfjörður vil den islandske stat for egen regning bygge og drive et større havneanlegg for opp til 20,000-tonnere.

Swiss Aluminium Ltd. vil danne et datterselskap med sete i Island for byggingen og driften av aluminiumverket. — I henhold til islands lov vil islandinger uansett aksjefordeling, bli sittende med majoriteten i aksjeselskapets styre. Det er meningen at de islandske styremakter skal være representert med 2 mann i dette styre.

Det er en forutsetning at Swiss Aluminium Ltd. sørger for finansieringen av såvel fabrikken som den det er ikke uteluk-

opprette en annen aluminiumfabrikk f. eks. ved Eyjafjörður i nord ved en senere anledning, og da sørge for en felles markedsføring av islandske aluminiumprodukter.

Man håper nå på fortgang i de avsluttende forhandlinger med Swiss Aluminium Ltd., og hvis alt går «etter planen», vil spørsmålet om konsesjon og salg av elektrisk kraft bli lagt frem for Altinget i løpet av høsten. — Dette er særlig viktig fordi det haster med å få bestemt hvorvidt man kan gå til den kostbare utbygging av Thjorsávassdraget. Uten aluminiumverket som hovedavtager, vil det for tiden bli et alt for tungt loft å gå til reisningen av Burfellsanlegget ved Thjorsá.

Utbrygningen av dette kraftanlegget vil ta lengre tid enn reisningen av aluminiumverket, og man bør derfor sette i gang så snart som mulig. — En vanskelighet vil islandingene i alle tilfelle møte, og det er mangelen på arbeidskraft. Disse to store anleggsarbeid som

vil bli utført så å si samtidig, vil legge beslag på en meget stor del av den disponibele arbeidskraft og det er fare for at annen islandsk industri og andre grener av næringslivet for øvrig, vil kunne komme til å lide til dels hardt under dette. På lengre sikt regner man imidlertid ikke med at det vil skape problemer.

Sikker storindustri vil bety meget for det islandske næringsliv. Man stiller derfor på enkelte hold de største forhåpninger til plannene om aluminiumverket og håper at det vil åpne veien for en mer omfattende industrireisning basert i første rekke på eksport av elektritemetalurgiske og elektrokjemiske produkter.

— Islandingene ser med en viss engstelse på flukten fra landsbygden og de mindre handelsplasser rundt om i landet. For å motvirke forskynningen, er det meningen at en vesentlig del av skatteinntektene fra aluminiumverket skal gå til et distriktenes utbyggingsfond.

M. W. L.

(M. W. L. Red.)

Swiss Aluminium Ltd. vil bygge i Straumsvík sør for Hafnarfjörður ved Faxa-bukten på sydvestkysten. Spørsmålet om hvorvidt koncesjon blir innvilget, vil være av avgjørende betydning for utbyggingen av Thjorsávassdraget ved Burfell i Sør-Island.

Fult utbygget vil fabrikkens kapasitet bli 60,000 tonn. Et årlig salg av 60,000 tonn aluminium vil med dagens priser ha en salgsverdi på godt og vel 200 mill. n. kr. Hvor meget av dette som blir netto valutatifforsel til landet, er vanskelig å si, men man kan vel regne med ca. 50 pst. Dette er dog avhengig av hvilke priser man må betale for råmaterialene, og også hvor meget av anlegget som må kjøpes i utlandet og hvor stor utenlandske kapital som må forrentes.

Man må regne med at produksjonen vil kunne ta til i løpet av våren 1969. 450 mann vil få arbeid ved fabrikken.

Prosjektet gikk først ut på å reise et aluminiumverk med en kapasitet på bare 30,000 tonn i året med senere anledning til utvidelse. På grunn av behovet for bindende avtale for kraftleveranser, viste det seg siden nødvendig å gå inn for en utbygging til 60,000 tons kapasitet i tre trinn.

Man regner med at første trinn til 900 tonn skal kunne være på stjønsklart våren 1969 og at full kapasitet skal nås senest 6 år etter, muligens allerede innen utgangen av 1973.

Der fabrikken skal reises i Straumsvík ved Hafnarfjörður vil den islandske stat for egen regning bygge og drive et større havneanlegg for opp til 20,000-tonnere.

Swiss Aluminium Ltd. vil danne et datterselskap med sete i Island for byggingen og driften av aluminiumverket. — I henhold til islands lov vil islandinger uansett aksjefordeling, bli sittende med majoriteten i aksjeselskapets styre. Det er meningen at de islandske styresmakter skal være representert med 2 mann i dette styre.

Det er en forutsetning at Swiss Aluminium Ltd. sørger for finansieringen av såvel fabrikken som driften, men det er ikke utelukket at selskapet vil soke samarbeid med et annet utenlandske aluminiumkonsern for å reise en mindre del av den nødvendige kapital. Fabrikken ventes å komme på 420 mill. n. kr., hvorav alt inn til 50 prosent vil bli lagt frem som aksjekapital.

Selskapet skal binde seg til fast kjøp av elektrisk kraft uansett om denne brukes fullt ut eller ikke, — dog med mulighet til å kjøpe mer enn forutsatt i avtalen som går ut på minst 450 mill. kWh for første byggetrinn og 900 mill. kWh for full drift. De kan da kjøpe inntil 1060 kWh i året.

Grunnprisen som forutsettes å bli 1,77 norske øre pr. kwt i de første 15 driftsår, vil bli fastsatt i US dollar for å sikre den mot en eventuell devaluering. Siden skal prisen justeres i henhold til driftskostnadene ved det store Burfells-anlegget som skal levere all kraften.

Skatteleggingen av fabrikken har bydd på visse problemer, men det er nå oppnådd enighet om at denne for det alt vesentligste skal legges på eksporten og at den i de første 15 driftsår skal utgjøre 20 US dollar pr. tonn for siden å stige til hele 35 US dollar pr. tonn. Men fabrikken vil selv sagt måtte betale de vanlige trygder osv. til de islandske institusjoner.

Fabrikken vil slippe all toll på importerte bygningsartikler til reisningen såvel som råvarer og andre varer til produksjonen. Videre er det meningen at fabrikken i storst mulig utstrekning skal nyte islandsk arbeidskraft og med tiden utdanne islandinger til å kunne overta de fleste stillinger ved aluminiumverket.

— Det har vært atskillig tau-trekking i Island om hvorvidt fabrikken skulle søkes reist på nord- eller sørlandet. Swiss Aluminium Ltd. har imidlertid sagt klart i fra at det på nevnte betingelser ikke ville kunne reise fabrikken på nordlandet med mindre man der fikk rimeligere kraft. — Selskapet har allikevel sagt seg interessert i å hjelpe islandingerne med å

nord ved en senere anledning, og da sørge for en felles markedsføring av islandske aluminiumprodukter.

Man hoper nå på fortgang i de avsluttende forhandlinger med Swiss Aluminium Ltd., og hvis alt går «etter planen», vil spørsmålet om koncesjon og salg av elektrisk kraft bli lagt frem for Altinget i løpet av høsten. — Dette er særdeles viktig fordi det haster med å få bestemt hvorvidt man kan gå til den kostbare utbygging av Thjorsávassdraget. Uten aluminiumverket som hovedavtager, vil det for tiden bli et alt for tungt loft å gå til reisningen av Burfellsanlegget ved Thjorsá.

Utbyggingen av dette kraftanlegget vil ta lengre tid enn reisningen av aluminiumverket, og man bør derfor sette i gang så snart som mulig. — En vanskelighet vil islandingerne i alle tilfelle møte, og det er mangelen på arbeidskraft. Disse to store anleggsarbeid som

leggje beslag på en meget stor del av den disponibele arbeidskraft og det er fare for at annen islandsk industri og andre grener av næringslivet for øvrig, vil kunne komme til å lide til dels hardt under dette. På lengre sikt regner man imidlertid ikke med at det vil skape problemer.

Sikker storindustri vil bety meget for det islandske næringsliv. Man stiller derfor på enkelte hold de største forhåpninger til planene om aluminiumverket og håper at det vil åpne veien for en mer omfattende industrireisning basert i første rekke på eksport av elektrometallurgiske og elektrokjemiske produkter.

Islandingene ser med en viss engstelse på flukten fra landsbygden og de mindre handelsplasser rundt om i landet. For å motvirke forskyvningen, er det meningen at en vesentlig del av skatteintektene fra aluminiumverket skal gå til et distriktenes utbyggingsfond.

M. W. L.

(M. W. L. - Red.)

Ergarsjólasafn Reykjavíkur

4 spørsmål til IVAR ESKELAND

I dagene Norge er Ivar Eskeland en av nynorsk-bevegelsens fremste menn — blant de «yngre». Han har vært konsulent ved Det Norske Teatret. For tiden er han formann i Kringkastingsrådet og dessuten sjefredaktør av «Dag og Tid». — VG stiller ham fire spørsmål som nedenfor besvares. (Vi henviser samtidig til de svar redaktøren av «Gula Tidende», Per Håland, ga i VG's siste lørdagsnummer).

1.

— Hvordan forklarer De den merkverdige «språkfred» som p. t. synes å herske blant oss stridbare nordmenn?

— Denne språkfreden, om han er eit faktum, er merkverdig i eigi. tyding — dvs. verd å legge merke til. Eg veit ikkje om eg har rett i min freistnad på forklaring — men eg ville svært gjerne ha rett!

Eg meiner det er i ferd med å gå opp for mål- og kulturmedvittne nordmenn, jamvel av den «stridbare» typen som eg, at vi no snart står ved eit være eller ikkje være for begge våre norske mål. Nynorsk er truga av riksmalet; begge mål, helle vårt språk er truga av eit enormt anglikansk språkpress. Der sit vi i same båt. Og det har vi oppdaga. Med satellitalderen går vi inn i ein trykk- og press-alder som vi no treng all vår fantasikraft til å sjå inn i. Vi kan ikkje lenger drive med denne sterile språkkrigen. (Språktevlung kjem vi derimot til å halde fram med, til dess vi ein gong om lang tid kjem fram til eitt språk).

For meg er det viktig å gjera mitt til å få mine mange riksmalvener ikkje berre til å gå med på, men til å gå aktivt til verks for at nynorsken og dei kulturytingar dette språket er knytt til og er eit vilkår for, ikkje skal doy, men ha eit langt og rikt liv til glede for norsk kultur og dermed for nordmenn og utlendingar.

Men tilbake til den anglikanske føren; det islandiske språket, som blir tala av snaue 200 000, gjør sjølv motstand mot for mykje framand intrenging — med sin dette gramatiske struktur.

Våre norske språk gjør ingen motstand. Her må nordmenn nytte motstand. Vi har synt oss uhøyleg lite skikka til slik motstandsbyting til no. Det finst vel ikkje makten til språkleg kritikkloye hos noko anna kulturfolk.

Dukkar islandskon under for godt, er det fordi islandingane blir meir engasjerte og sist på gjer

— Mykje. I motsetnad til mange nynorskfolk meiner eg det er noko av det klokaste vår klokke undervisningsminister har funne på. Men det er ein ufråvikeleg føresetnad for god og gagnleg resultat at vi heilt og fullt godkjener kvarandre og gled oss over rikdomen i begge mål og over del i begge målflokkar som svingar pennen med fynd og eleganse.

Eg trur ikkje situasjonen for våre mål og dermed vår særnasjonale kultur er vonlaus. Eg er viljig til å gå så langt som Odd Elidem i eit intervju eg nyleg hadde med han i Dag og Tid. På mitt spørsmål om han såg noko von for særnasjonale kulturar i satellitalderen, svart han om lag så:

— Det er jo kotime på våre hospitaler å stri mot kreft til det siste

Eg går med på at det er kreft. Så alvorleg er det. Men heller ikkje alvorlegare. Eg trur på ei snarleg likjerad mot kreft.

3.

— Hvis De som mange andre møner at Det Norske Teatret spiller på et mer hoytliggende kunstnerisk nivå enn landets øvrige scener — hva mener De da er grunnen til dette? Et forbigående fenomen som en dyktig teatersjef eller teatrets åndelige grunnlag?

— Skagestad burde vel helst forgyllast. Han er storveges og temmelig eineståande, det seier eg jamvel om eg har hatt han som sjef. Men det er det åndelege grunnlaget og. Teatret har hevd seg under mindre dyktige sjefar ned. Det er eit stridsteater i god meinung; strid skaper samhald eller grunnlag for teamwork som det heiter på nynorsk.

Dessutan har teatret evna til å utvide si målsetjing i pakt med vår moderne samfunnsvokster.

4.

— Svært få av Det Norske Teatrets skuespillerne har nynorsk som sin naturlege språklig forutsetning. Mener De at det ville være galt hvis

noen av dette teatrets skuespillerne meldte seg inn i den Skuespillerenes Riksmaalsforening som nylig er dannet og som synes å få tilslutning fra de fleste av landets ca. 250 skuespillerne? (Hvorav praktisk talt ingen er motstandere av nynorsk).

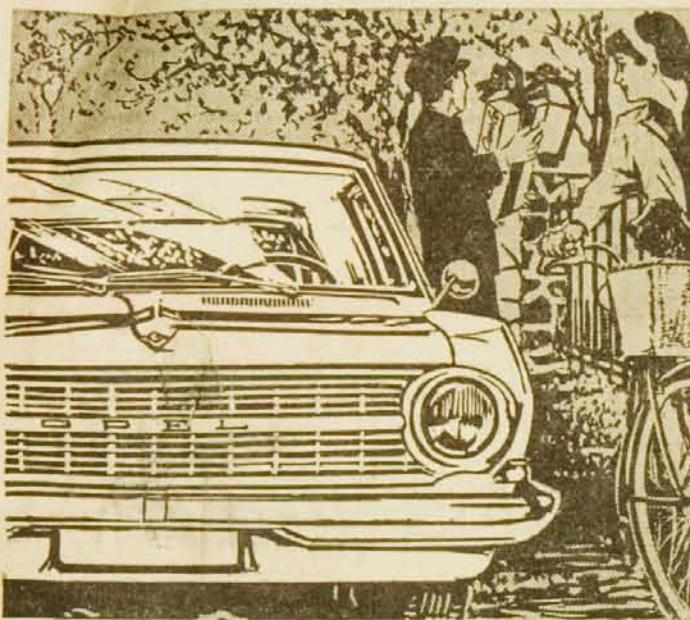
— Orsak digresjonen; eg ynskjer full språkleg fridom for meg sjølv. Eg har det ikkje. Eg får t.d. ikkje omsetja mitt idol Laxness til nynorsk. Eg førstår forlagesjeften. Han ville ha tapt nokre tuen på fenomenet. Men så krev eg fridom til å omsetja til det andre språket om eg sjølv går med på det. Eg likar å skrive riksmalet. Kvifor skulle eg ikkje ha fridom til å nytte ut vår målsituasjon?

Det Norske Teatret skal føre fram sitt program på nynorsk eller målføre. Vi krev full språkleg lojalitet på scenen; vi treng ikkje krevja det; vi får det. Ein kunne synast det var gildt om fletre kunne rekrutterast frå bygdene — at vi hadde fleire finnvalemars. På den andre siden: Oslo-intonasjonen er eit framifrå grunnlag for nynorsk riksmalet. Og det er elles morosamt at byfolk som Astrid Sommer, Tordis Maurstad, Pål Skjønberg, Harald Heide Steen, Elisabeth Bang og sikkert mange andre kan improvisere ein tale eller samtale på fint nynorsk.

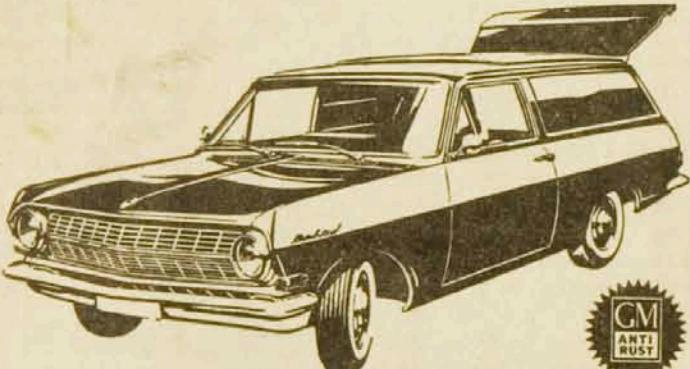
Det må vel vera rimeleg at kvar skodespelar får stå i dei lag ho han vil privat. Men eg ville sjå det rimeliggare om dei stodde eit mållag, t. d. Bondeungdomslaget, slik at dei var med og styrkte sitt eige eksistensgrunnlag. Eg har heller inga trau på at skodespelarar som ser seg mon i å hælda fram på Det Norske vil gå inn i eit riksmaalsforbund.

Men som sagt: dei bor ha fridom til å stå i kva lag som helst, politisk og språkpolitisk. Det har del og

Kan dette virkelig være en varebil?

Eleganse, styrke og plass i overflod! Opel varebil har et lasterom på hele $2,2 \text{ m}^3$ — 62- eller 67 HK motor, fremragende kjøreegenskaper, hurtig, sikker og slitesterk. Økonomisk både i anskaffelse og drift. Dessuten har Opel høy innbyttepris.

OPEL VAREBIL

Christiansen & Co. A/S Sørensen og Balchen Gustav Thrane Steen A/S
Tollbugata 3 Middelthunsgate 19 Hoffsvælen 10, Skøyen
Telefon 41 02 84 Telefon 46 18 90 Telefon 55 98 90

«først nå vet jeg hva full motorytelse vil si!»

Statsminister Benediktsson kommer til Norge med „Snorre“ i kofferten

Både amerikanisering og nordisk språkpåvirkning uroer islendingene

Reykjavik i mai

(NTB's utsendte medarbeider).

Det er med en ganske særlig glede jeg ser fram til min Norgesreise denne gangen. Jeg har vært i Norge flere ganger før, men nå skal jeg for første gang besøke Trondheim og Bodø. Da statsminister Gerhardsen spurte meg om det var deler av landet jeg gjerne ville se, svarte jeg at jeg hadde lyst til å se den delen av Norge som ligger på samme breddegrad som Island, sier statsminister Bjarni Benediktsson.

Denne gang skal jeg også oppleve 17. mai i Oslo, og jeg glieder meg til dette møte med Norges historie og den unge generasjon som er Norges framtid. I Trondelag dominerer vel de historiske minner som jeg ellers kjenner godt fra Heimskringla, og jeg kommer nok til å ta med meg Snorre for å se de gamle stedene i historiens lys.

— Island og Norge er jo allierte innenfor NATO og deltar i et godt samarbeid innenfor Nordisk Råd. Er det med tanke på de to lands nære historiske tilknytning og geografiske naboskap mulighet for å utvikle eller styrke et særlig forhold mellom dem?

— Vi har faktisk et rent spesielt forhold i mange praktiske spørsmål. Island har ikke spesialister på alle områder, men den norske regjering har hjulpet oss med praktiske råd og sakkyndige rådgivere og har alltid gitt oss alle de opplysninger vi har bedt om på forskjellige felter. Vi har et mer intimt samarbeid med den norske regjering enn med noen annen.

Selv om vi konkurrerer om de samme kunder, har vi store felles interesser når det gjelder fiskeriene. Vi har bedt våre folk samarbeide med nordmennene på markedet utenlands, og jeg vet at de rådfører seg med hverandre og har et godt forhold seg imellom. Nylig ble det grunnlagt en ny fabrikk for nedlegging av sild under medvirkning av Bjelland-konsernet, som jeg tror vil gi gode resultater. Det kan nok melde seg andre slike samarbeidsmuligheter etter hvert, og vi får ta der. en etter en.

Norske båtbyggerier blir sikkert ikke begeistret over at vi nå for-

søker å utvide våre små verksteder slik at de kan bygge litt større stålbafter. Vi har jo bygd mange fiskefartøyer i Norge. Vår voksende flåte trenger imidlertid effektive reparasjonsverksteder, og verkstedene kan ikke skaffe seg skikkelig kapasitet og nok faglært arbeidskraft om de ikke også kan bygge skip. Men dette er noe som det vil ta tid å få i stand.

— Volder den amerikanske basen på Keflavik problemer?

— Nei. Vi har et godt forhold til amerikanerne. Alle erkjenner at vi ikke kan forsvere oss selv, og de fleste er enig i at vi har valt denne utveien for å hindre at vårt land skal være et militært tomrom. Ganske visst er det på enkelte hold sterkt opposisjon mot den amerikanske baseavtalen, men opposisjonen er selv klar over at den kjemper mot strømmen. En ting som irriterer mange — uansett politisk innstilling eller holdning i basespørsmålet — er den kulturfare som man mener ligger i de amerikanske fjernsynsmediene på Keflavik. Derfor er det nå bestemte planer om å gå i gang med å bygge ut et islandsk fjernsyn, og

de nordiske land har også på dette punkt gitt oss eksperthjelp og tilbud oss all mulig assistanse for øvrig.

— Det kunne kanskje være av interesse for Island å utnytte de nordiske lands programressurser i en viss utstrekning?

— Det er et annet spørsmål. Vi må nemlig beskytte vårt språk mot påvirkning også fra Norden. Vi snakker nå et bedre islandsk enn vi gjorde da jeg var gutt, fordi vi ennå var nokså påvirket av dansk. Det er en sterk og levende vilje hos islendingene til å holde sitt språk rent og upåvirket.

— Er det fare for at det vanskelige helhetsoppgjør som forestår på arbeidsmarkedet, kan skape politiske og økonomiske likevektsforsyrelser!

— I fjor fikk vi for første gang i stand et samlet oppgjør for hele arbeidsmarkedet. Avtalen gjaldt for ett år og løper ut 5. juni. Foreløpig har det bare vært forbereidende sonderinger, mens realitetsforhandlingene først kommer i gang senere. Jeg håper det blir mulig å finne en fornuftig og fredelig løsning, som utvilsomt vil være i

siste øyeblikk. Det er sikkert mange av de medvirkende som selv ikke gjør seg opp et standpunkt før helt til slutt. Men jeg vet at begge parter gjør alvorlige anstrengelser for å nå et resultat, trass i de politiske vanskeligheter som kan gjøre seg gjeldende.

— De er jo sjef for en koalisjon av Deres eget selvstendighetsparti og sosialdemokratene. Er det en stabil kombinasjon, eller fins det indre spenninger i regjeringen?

— Vi er jo to partier og skal altså prinsipielt være uenig om mye. Teoretisk er vi motstandere, men det spiller ikke så stor rolle, for disse to partiene synes å kunne arbeide bedre sammen enn noen annen kombinasjon. Vi er virkelig en fredelig regjering, som har sittet i fem og et halv år, mye lengre enn noen annen regjering i vår historie. Riktig nok er vårt parlamentariske flertall så knapt som vel mulig — 32 av alttingets 60 mandater — men det virker heller til å styrke samholdet. Og vi har 56 prosent av velgerne bak oss etter valget i 1963.

Arnfinn Jensson.

Bjarni Benediktsson, Islands 57-årige statsminister, som nå kommer på offisielt besøk til Norge.

NORSKE AVISERS LANDSFORBUND samles torsdag i Trondheim til landsmøte der vel 80 disponenter, redaktører og andre fra 71 av landets aviser deltar. Arbeidsutvalg og hovedstyre kommer sammen alt i dag.

FOLKEGAVELØPET - verdens største billøp

Sarpsborg er målet - pannekakestasjoner og god tid på turen

Verdens største billøp går av stabelen 23., 27. og 30. mai — og alle bileriere og billåneres og bekjente av disse kan være med i Folkegaveløpet som er arrangert som et ledd i Folkegaveinnsamlingen til Røde Kors ved 100-årsjubileet.

Disse dagene slipper vi valgets kvaler når søndagsturen skal legges opp til svigermor, tanter, onkel og mor eller mindre forsomte og fjerne slektninger — heller ikke skal vi vaske og gnu på bilen ved Harestua eller Gjersjøen. Vi går simpelthen innom en bensinstasjon, plukker 25 kroner opp av lomma og anskaffer startkort til alle tiders billøp. Starten går fra Oslo, Askim, Drøbak, Fredrikstad, Halden, Lillestrøm, Moss, Mysen, Rakkestad, Ski og Ørje. Målet er Sarpsborg og dit kan man nå fram når man vil på dagen og bruke all den tid man måtte ønske.

Ved start får hver bil utdelt en forandringspose med overraskelser og oppgaver å løse som både har med bil å gjøre og kan være rent.

En Taunus 12 M og en Vespa scooter er blant hovedgevinstene.

Hushanken har gitt lån

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Islands statsminister regjeringens nye gjest

At i ettermiddag blir president Tito avløst som den norske redaktør for partiets avis «Morgunbladid». Islands statsminister Bjarni Benediktsson, hvis besøk vil være til og med neste lørdag. Han blir i Oslo t.o.m. 18. mai og på programmet står faste poster som regjeringsmiddag på Akershus 18. mai og audiens og lunsj på Slottet 18. mai. 17. mai vil den islandske statsminister ha Stortingets presidentskap som vertskap. De fire dagene 19.—22. mai skal Benediktsson besøke bl.a. Bodø, Mo, Trondheim, Stiklestad og andre historiske steder.

Benediktsson er statsminister siden 1963 og formann i det islandske Høyre, Selvstendighetspartiet, siden 1961. I dette partiet, som også hans far, Benedikt Sveinsson, representerer i Altinget, var Benediktsson aktivt med alt som juridisk student og kom inn i sentralstyret så tidlig som i 1936. Fra 1932 til 1940 var Benediktsson professor i rettsvitenskap ved univer-

sitetet i Reykjavík, fra 1940 til 1947 borgermester i hovedstaden. Han er alltingsmann siden 1942. I de ni åra 1947—56 var Benediktsson med i alle regjeringer, hele tida som sjef for to eller tre departementer (utenriks-, justis- og undervisningsdepartementene). I de tre neste åra var han sjefredaktør for partiets av «Morgunbladid», inntil han i 1959 ble justis- og undervisningsminister i den koalisjonsregjeringen Selvstendighetspartiet og sosialdemokratene som nå har sittet lenger enn noen regjering i Island før, og som inntil 1963 hadde Benediktssons nævndøde partifelle Olafur Thors som sjef.